

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

23. februar 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

2015/C 065/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 065/02	Udtalelse 2/13: Domstolens udtalelse (plenum) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen (Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — udkast til international aftale — Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — nævnte udkasts forenelighed med EU-traktaten og med EUF-traktaten)	2
2015/C 065/03	Sag C-81/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. decembre 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — koordinering af de sociale sikringsordninger — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i associeringsrådet — valg af retsgrundlag — artikel 48 TEUF — artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF — artikel 217 TEUF).	2

2015/C 065/04	Sag C-87/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — skattelovgivning — indkomstskat — ikke-hjemmehørende skattepligtige person — fradragsret for udgifter til et fredet bygningsværk, der anvendes som privatbolig — manglende fradragsret for et bygningsværk alene med henvisning til, at det ikke er fredet i beskatningsstaten, uanset om det er fredet i bopælslandet)	3
2015/C 065/05	Forenede sager C-131/13, C-163/13 og C-164/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod Schoenimport »Italmoda« Mariano Previti vof (sag C-131/13) og Turbu.com BV (sag C-163/13) og Turbu.com Mobile Phone's BV (sag C-164/13) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudicielle forelæggelser — moms — sjette direktiv — overgangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne — goder, der forsendes eller transporteres inden for Fællesskabet — svig begået i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes — hensyn til svigen i afsendelsesmedlemsstaten — nægtelse af ret til fradrag, fritagelse eller tilbagebetaling — ingen bestemmelser i national ret)	4
2015/C 065/06	Sag C-133/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2014 — Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën mod Q (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning — gaveafgifter — fritagelse vedrørende »landejendomme« — manglende fritagelse for landejendomme, der er beliggende på en anden medlemsstats område)	5
2015/C 065/07	Sag C-202/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — The Queen, på vegne af: Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez og Natasha Caley McCarthy Rodriguez mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Unionsborgerskab — direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på en medlemsstats område — ret til indrejse — tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, og som er i besiddelse af et opholdskort udstedt af en medlemsstat — national lovgivning, hvorefter indreisen på det nationale område er betinget af forudgående opnåelse af en indrejsetilladelse — artikel 35 i direktiv 2004/38/EF — artikel 1 i protokol (nr. 20) om anvendelse af visse aspekter af artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på Det Forenede Kongerige og på Irland).	5
2015/C 065/08	Sag C-306/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 2014 — LVP NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — fælles markedsordning — bananer — importordning — anvendelige toldsatser).	6
2015/C 065/09	Sag C-354/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. december 2014 — FOA, på vegne af Karsten Kaltoft mod Kommunernes Landsforening (KL), på vegne af Billund Kommune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Kolding, Civilretten — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — afskedigelse — begrundelse — arbejdstagerens fedme — generelt forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme — findes ikke — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — spørgsmålet, om der foreligger et »handicap«)	7
2015/C 065/10	Sag C-364/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — International Stem Cell Corporation mod Comptroller General of Patents og Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 98/44/EF — artikel 6, stk. 2, litra c) — retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser — partenogenetisk aktivering af ægceller — produktionen af menneskelige embryonale stamceller — patenterbarhed — udelukkelse af »anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål« — begreberne »menneskeligt embryo« og »organisme, der kan udløse en proces for udvikling af et menneske«).	7

2015/C 065/11	Forenede sager C-400/13 og C-408/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2014 — Sophia Marie Nicole Sanders, ved Marianne Sanders, mod David Verhaegen (sag C-400/13) og Barbara Huber mod Manfred Huber (sag C-408/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf og Amtsgericht Karlsruhe — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — samarbejde på det civilretlige område — forordning nr. 4/2009 — artikel 3 — kompetence til at træffe afgørelse i et søgsmål vedrørende underholdspligt over for en person, der er bosat i en anden medlemsstat — national lovgivning, der fastsætter kompetencekoncentration)	8
2015/C 065/12	Sag C-434/13 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Parker Hannifin Manufacturing Srl, tidligere Parker ITR Srl og Parker-Hannifin Corp. (Appel — karteller — det europæiske marked for pumpe-slanger til brug på havet — flere på hinanden efterfølgende juridiske enheder — tilregning af den ulovlige adfærd — Rettens nedsættelse af bøden — fuld prøvelsesret)	9
2015/C 065/13	Sag C-449/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. december 2014 — CA Consumer Finance mod Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, født Savary, Florian Bonato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance d'Orléans — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — forbrugerkredit — direktiv 2008/48/EF — oplysningspligt forud for aftaleindgåelse — pligt til efterprøvning af låntagers kreditværdighed — bevisbyrde — bevismidler).	9
2015/C 065/14	Sag C-470/13: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 18. december 2014 — Generali-Providencia Biztosító Zrt mod Közbiztosítási Hatóság Közbiztosítási Döntőbizottság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn)) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — kontrakter, som ikke overskrider den tærskelværdi, der er fastsat i direktiv 2004/18/EF — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — anvendelighed — klar grænseoverskridende interesse — grunde til udelukkelse fra en udbudsprocedure — udelukkelse af en økonomisk aktør, der har begået en overtrædelse af de nationale konkurrenceregler, som er blevet fastslået ved en dom, der går mindre end fem år tilbage — lovlig — proportionalitet)	10
2015/C 065/15	Sag C-523/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Walter Larcher mod Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 45 TEUF — artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 — ydelser ved alderdom — princippet om forbud mod forskelsbehandling — arbejdstager, der i en medlemsstat har en aldersbetinget deltidsbeskæftigelse inden sin pensionering — hensyntagen hertil i forbindelse med tildeling af ret til alderspension i en anden medlemsstat)	11
2015/C 065/16	Sag C-542/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Mohamed M'Bodj mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — artikel 28 — social bistand — artikel 29 — lægehjælp)	12
2015/C 065/17	Sag C-551/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. december 2014 — Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR) mod Comune di Quartu S. Elena (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/98/EF — artikel 15 — håndtering af affald — affaldsproducentens mulighed for selv at udføre affaldsbehandlingen — national gennemførelseslov, der er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft — udløb af gennemførelsesfristen — direkte virkning).	12

2015/C 065/18	Sag C-562/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve mod Moussa Abdida (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarter for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — artikel 13 — retsmidler med opsættende virkning — artikel 14 — garantier i perioden frem til tilbagesendelsen — grundlæggende behov).	13
2015/C 065/19	Sag C-568/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 2014 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mod Data Medical Service srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 92/50/EØF — artikel 1, litra c), og artikel 37 — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 8, første afsnit, og artikel 55 — begreberne »tjenesteyder« og »økonomisk aktør« — offentligt universitetshospital — foretagende, der er tildelt juridisk personlighed såvel som erhvervmæssig og organisatorisk uafhængighed — virksomhed, som hovedsageligt ikke har gevinst for øje — institutionelt formål om at tilbyde sundhedsydelser — mulighed for at tilbyde tilsvarende ydelser på markedet — adgang til at deltage i en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt)	14
2015/C 065/20	Sag C-599/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2014 — Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao) mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 4 — Unionens almindelige budget — forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 — artikel 53b, stk. 2 — beslutning 2004/904/EF — Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010 — artikel 25, stk. 2 — retsgrundlag for forpligtelsen til at inddrive et tilskud i tilfælde af uregelmæssigheder).	15
2015/C 065/21	Sag C-639/13: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — direktiv 2006/112/EF — moms — reduceret sats — varer til brandbeskyttelse)	15
2015/C 065/22	Sag C-640/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — tilbagebetaling af skat, der i henhold til EU-retten er opkrævet uretmæssigt — national lovgivning — reduktion med tilbagevirkende kraft af forældelsesfristen for de retsmidler, der finder anvendelse — effektivitetsprincippet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning).	16
2015/C 065/23	Sag C-70/14: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. december 2014 — Agrocamulo — Empreendimentos Agro-Pecuários do Caramulo SA mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu — Portugal) (Præjudiciel — Rådets forordning (EØF) nr. 3846/87 — landbrug — fælles markedsordning — eksportrestitutioner — fjerkrækød — »udsætterhøns« — nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter — klassificering).	16
2015/C 065/24	Sag C-99/14 P: Domstolens kendelse (Femte) af 11. december 2014 — Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — afgørelse 2010/787/EU — Statsstøtte til fremme af lukning af urentable kulminer — betingelser for at anse denne støtte for forenelig med det indre marked — Domstolens procesreglement artikel 181).	17

2015/C 065/25	Sag C-368/14 P: Appel iværksat den 30. juli 2014 af Compagnie des bateaux mouches SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 21. maj 2014 i sag T-553/12 — Compagnie des bateaux mouches SA mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) . .	17
2015/C 065/26	Sag C-505/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Münster (Tyskland) den 12. november 2014 — Klausner Holz Niedersachsen GmbH mod Land Nordrhein-Westfalen	18
2015/C 065/27	Sag C-507/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 13. november 2014 — P mod M	18
2015/C 065/28	Sag C-515/14: Sag anlagt den 14. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern	19
2015/C 065/29	Sag C-522/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19. november 2014 — Sparkasse Allgäu mod Finanzamt Kempten.	20
2015/C 065/30	Sag C-529/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 24. november 2014 — YARA Brunsbüttel GmbH mod Hauptzollamt Itzehoe	20
2015/C 065/31	Sag C-532/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 24. november 2014 — Toorank Productions BV mod Staatssecretaris van Financiën	21
2015/C 065/32	Sag C-533/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 24. november 2014 — Toorank Productions BV mod Staatssecretaris van Financiën	21
2015/C 065/33	Sag C-556/14 P: Appel iværksat den 1. december 2014 af Holcim (Romania) SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-317/12, Holcim (Romania) SA mod Europa-Kommissionen.	22
2015/C 065/34	Sag C-561/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 5. december 2014, Caner Genc mod Udlændingenævnet.	24
2015/C 065/35	Sag C-575/14 P: Appel iværksat den 11. december 2014 af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. oktober 2014 i sag T-340/07 RENV: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen	25
2015/C 065/36	Sag C-590/14 P: Appel iværksat den 18. december 2014 af Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. oktober 2014 i sag T-542/11, Alouminion mod Kommissionen.	26
2015/C 065/37	Sag C-453/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	27

Retten

2015/C 065/38	Sag T-127/09 RENV: Rettens dom af 14. januar 2015 — Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen (Hjemvisning efter ophævelse — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — forordning (EF) nr. 881/2002 — indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende en person, som er opført på en liste opstillet af et FN-organ — opførelse af denne persons navn på listen i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 — annulationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålsfrist — overskridelse — undskyldelig vildfarelse — grundlæggende rettigheder — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ret til respekt for ejendomsretten — ret til respekt for privat- og familieliv)	28
---------------	---	----

2015/C 065/39	Sag T-667/11: Rettens dom af 14. januar 2015 — Veloss International og Attimedia mod Parlamentet (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — leveringer af oversættelsestjenester til græsk til Parlamentet — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold)	29
2015/C 065/40	Sag T-1/12: Rettens dom af 15. januar 2015 — Frankrig mod Kommissionen (Statsstøtte — støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — omstrukturingsstøtte, som de franske myndigheder har til hensigt at yde til fordel for SeaFrance SA — kapitalforhøjelse og lån fra SNCF til SeaFrance — afgørelse, der fastslår, at støtten er uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — kriteriet om den private investor — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder)	29
2015/C 065/41	Forenede sager T-539/12 og T-150/13: Rettens dom af 15. januar 2015 — Ziegler mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — konkurrence — markedet for internationale flyttetjenesteydelser i Belgien — flytninger for Unionens tjenestemænd og andre ansatte — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — proformatilbud — omfanget af en institutions ansvar — retskraft — pligt til at udvise rettidig omhu — årsagsforbindelse)	30
2015/C 065/42	Sag T-107/13 P: Rettens dom af 16. januar 2015 — Trentea mod FRA (Appel — personalesager — midlertidigt ansatte — ansættelse — afgørelse om afslag på en ansøgning og om udnævnelsen af en anden ansøger — anbringende, der fremføres for første gang under retsmødet — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt — indsigelse mod pålæggelse af sagsomkostninger)	31
2015/C 065/43	Sag T-195/13: Rettens dom af 14. januar 2015 — dm-drogerie markt mod KHIM — V-Contact Kereskedelmi és Szolgáltató (CAMEA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CAMEA — ældre internationalt ordmærke BALEA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — mangel på lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	31
2015/C 065/44	Sag T-197/13: Rettens dom af 15. januar 2015 — MEM mod KHIM (MONACO) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket »MONACO« — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 151, stk. 1, og artikel 154, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — delvist afslag på beskyttelse)	32
2015/C 065/45	Sag T-406/13: Rettens dom af 14. januar 2015 — Gossio mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger over for personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — indefrysning af midler — magtfordrejning — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder)	32
2015/C 065/46	Sag T-69/14: Rettens dom af 14. januar 2015 — Melt Water mod KHIM (MELT WATER Original) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket MELT WATER Original — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009)	33
2015/C 065/47	Sag T-70/14: Rettens dom af 14. januar 2015 — Melt Water mod KHIM (gengivelse af en gennemsigtig, cylinderformet flaske) (EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt varemærke — gengivelse af en gennemsigtig, cylinderformet flaske — absolut registreringshindring — manglende fornødne særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).	34

2015/C 065/48	Sag T-407/13: Rettens kendelse af 22. december 2014 — Al Assad mod Rådet (Annulationsøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indfrysning af midler — opførelse af en privatperson på listerne over omfattede personer — personligt forhold til medlemmer af regimet — ret til forsvar — retfærdig rettergang — begrundelsespligt — bevisbyrde — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet — ejendomsret — ret til privatlivets fred — retskraft — afvisning — åbenbart afvisningsgrundlag — søgsmål, der er retligt ugrundet).	34
2015/C 065/49	Sag T-768/14: Sag anlagt den 19. november 2014 — ANKO mod Kommissionen	35
2015/C 065/50	Sag T-771/14: Sag anlagt den 21. november 2014 — ANKO mod Kommissionen	36
2015/C 065/51	Sag T-784/14: Sag anlagt den 28. november 2014 — Rumænien mod Kommissionen	36
2015/C 065/52	Sag T-788/14: Sag anlagt den 28. november 2014 — MPF Holdings mod Kommissionen.	38
2015/C 065/53	Sag T-794/14: Sag anlagt den 5. december 2014 — AATC Trading mod KHIMI — El Corte Inglés (ALAIÁ PARIS)	38
2015/C 065/54	Sag T-804/14: Sag anlagt den 4. december 2014 — Ogrodnik mod KHIM — Aviário Tropical (Tropical)	39
2015/C 065/55	Sag T-810/14: Sag anlagt den 12. december 2014 — Portugal mod Kommissionen.	40
2015/C 065/56	Sag T-813/14: Sag anlagt den 16. december 2014 — Liu mod KHIM — DSN Marketing (hylstre til bærbare computere)	40
2015/C 065/57	Sag T-815/14: Sag anlagt den 17. december 2014 — Closet Clothing mod KHIM — Closed Holding (CLOSET)	41
2015/C 065/58	Sag T-818/14: Sag anlagt den 19. december 2014 — BSCA mod Kommissionen	42
2015/C 065/59	Sag T-820/14: Sag anlagt den 20. december 2014 — Delta Group agroalimentare mod Kommissionen	43
2015/C 065/60	Sag T-821/14: Sag anlagt den 20. december 2014 — Pollo Delta di Scabin Giancarlo og C. mod Kommissionen	44
2015/C 065/61	Sag T-824/14: Sag anlagt den 19. december 2014 — Eveready Battery Company mod KHIM — Hussain m.fl. (POWER EDGE)	45
2015/C 065/62	Sag T-825/14: Sag anlagt den 18. december 2014 — IREPA mod Kommissionen og Revisionsretten .	45
2015/C 065/63	Sag T-826/14: Sag anlagt den 23. december 2014 — Spanien mod Kommissionen	47
2015/C 065/64	Sag T-828/14: Sag anlagt den 29. december 2014 — Antrax It mod KHIM — Vasco Group (Radiatore) .	47
2015/C 065/65	Sag T-829/14: Sag anlagt den 29. december 2014 — Antrax It mod KHIM — Vasco Group (Radiatore) .	48
2015/C 065/66	Sag T-839/14: Sag anlagt den 22. december 2014 — Alnapharm mod KHIM — Novartis (Alrexil) . .	49
2015/C 065/67	Sag T-840/14: Sag anlagt den 23. december 2014 — International Gaming Projects mod KHIM — British Sky Broadcasting Group (Sky BONUS)	50

2015/C 065/68	Sag T-842/14: Sag anlagt den 22. december 2014 — Airpressure Bodyforming mod KHIM (Slim legs by airpressure bodyforming)	50
2015/C 065/69	Sag T-844/14: Sag anlagt den 22. december 2014 — GRE mod KHIM (Mark1)	51
2015/C 065/70	Sag T-846/14: Sag anlagt den 29. december 2014 — Spokey mod KHIM — Leder Jaeger (SPOKEY). .	52
2015/C 065/71	Sag T-2/15: Sag anlagt den 2. januar 2015 — Ipatau mod Rådet	52
2015/C 065/72	Sag T-3/15: Sag anlagt den 6. januar 2015 — K-Swiss mod KHIM (Parallele striber på en sko)	53
2015/C 065/73	Sag T-4/15: Sag anlagt den 8. januar 2015 — Beiersdorf mod KHIM (Q10)	53
	Retten for EU-Personalesager	
2015/C 065/74	Sag F-140/14: Sag anlagt den 22. december 2014 — ZZ mod Kommissionen	55

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER**Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende****(2015/C 065/01)***Seneste offentliggørelse**

EUT C 56 af 16.2.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 46 af 9.2.2015

EUT C 34 af 2.2.2015

EUT C 26 af 26.1.2015

EUT C 16 af 19.1.2015

EUT C 7 af 12.1.2015

EUT C 462 af 22.12.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens udtalelse (plenum) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen**(Udtalelse 2/13) ⁽¹⁾*****(Udtalelse afgivet i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF — udkast til international aftale — Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — nævnte udkasts forenelighed med EU-traktaten og med EUF-traktaten)***

(2015/C 065/02)

Processprog: alle officielle sprog

Part, som anmoder om udtalelsen

Europa-Kommissionen (ved L. Romero Requena, H. Krämer, C. Ladenburger og B. Smulders, som befuldmægtigede)

Konklusion

Aftalen om Den Europæiske Unions tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er hverken forenelig med artikel 6, stk. 2, TEU eller med protokol (nr. 8) vedrørende artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union om Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

⁽¹⁾ EUT L 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. decembre 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-81/13) ⁽¹⁾*****(Annulationssøgsmål — koordinering af de sociale sikringsordninger — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — Rådets afgørelse om den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union i associeringsrådet — valg af retsgrundlag — artikel 48 TEUF — artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF — artikel 217 TEUF)***

(2015/C 065/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Holt, C. Murrell, E. Jenkinson og S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtigede, bistået af A. Dashwood, QC)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Irland (ved L. Williams, som befuldmægtiget, bistået af N. Travers, BL)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan og M. Chavier, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu, J. Enegren og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Irland og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 20.4.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-87/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — skattelovgivning — indkomstskat — ikke-hjemmehørende skattepligtige person — fradrag for udgifter til et fredet bygningsværk, der anvendes som privatbolig — manglende fradrag for et bygningsværk alene med henvisning til, at det ikke er fredet i beskatningsstaten, uanset om det er fredet i bopælslandet)

(2015/C 065/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: X

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter — henset til beskyttelsen af den nationale kulturelle og historiske arv — adgangen til fradrag for udgifter vedrørende fredede bygningsværker alene er forbeholdt ejere af bygningsværker, som er beliggende på dens område, for så vidt som dette også er muligt for ejere af bygningsværker, som kan udgøre en del af denne medlemsstats kulturelle og historiske arv, selv om de er beliggende i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod Schoenimport »Italmoda« Mariano Previti vof (sag C-131/13) og Turbu.com BV (sag C-163/13) og Turbu.com Mobile Phone's BV (sag C-164/13) mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Forenede sager C-131/13, C-163/13 og C-164/13) ⁽¹⁾

(Præjudicielle forelæggelser — moms — sjette direktiv — overgangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne — goder, der forsendes eller transporteres inden for Fællesskabet — svig begået i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af goderne afsluttes — hensyn til svigen i afsendelsesmedlemsstaten — nægtelse af ret til fradrag, fritagelse eller tilbagebetaling — ingen bestemmelser i national ret)

(2015/C 065/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Staatssecretaris van Financiën (sag C-131/13), Turbu.com BV (sag C-163/13) og Turbu.com Mobile Phone's BV (sag C-164/13)

Sagsøgte: Schoenimport »Italmoda« Mariano Previti vof (sag C-131/13), Staatssecretaris van Financiën (sagerne C-163/13 og C-164/13)

Konklusion

- 1) De præjudicielle spørgsmål, som er forelagt af Hoge Raad der Nederlanden i sagerne C-163/13 og C-164/13, afvises.
- 2) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at det påhviler de nationale myndigheder og domstole at nægte en afgiftspligtig person ret til fradrag eller fritagelse for merværdiafgift eller tilbagebetaling heraf i forbindelse med en levering inden for Fællesskabet, også selv om der ikke findes bestemmelser i national ret, som foreskriver, at sådanne rettigheder skal nægtes, hvis det på grundlag af objektive forhold fastslås, at denne afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at vedkommende ved den transaktion, der påberåbes som grundlag for den omhandlede rettighed, medvirkede til svig vedrørende merværdiafgift begået inden for rammerne af en leveringskæde.
- 3) Sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 95/7, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person, som vidste eller burde have vidst, at vedkommende ved den transaktion, der påberåbes som grundlag for ret til fradrag eller fritagelse for merværdiafgift eller tilbagebetaling heraf, medvirkede til svig vedrørende merværdiafgift begået inden for rammerne af en leveringskæde, kan nægtes disse rettigheder, uanset at denne svig er blevet begået i en anden medlemsstat end den, i hvilken disse rettigheder er blevet gjort gældende, og at denne afgiftspligtige person i den sidstnævnte medlemsstat har opfyldt de formelle betingelser i henhold til national lovgivning for at kunne opnå disse rettigheder.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2014 — Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën mod Q (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-133/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — skattelovgivning — gaveafgifter — fritagelse vedrørende »landejendomme« — manglende fritagelse for landejendomme, der er beliggende på en anden medlemsstats område)

(2015/C 065/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Q

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en fritagelse for gaveafgift vedrørende visse ejendomme, der er beskyttede, på grund af at de er en del af den nationale kulturelle og historiske arv, er begrænset til de af disse ejendomme, der er beliggende på den pågældende medlemsstats område, for så vidt som denne fritagelse ikke er udelukket for så vidt angår ejendomme, der ville kunne indgå i den pågældende medlemsstats nationale kulturelle og historiske arv på trods af deres beliggenhed på en anden medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — The Queen, på vegne af: Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez og Natasha Caley McCarthy Rodriguez mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-202/13) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på en medlemsstats område — ret til indrejse — tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, og som er i besiddelse af et opholdskort udstedt af en medlemsstat — national lovgivning, hvorefter indreisen på det nationale område er betinget af forudgående opnåelse af en indrejsetilladelse — artikel 35 i direktiv 2004/38/EF — artikel 1 i protokol (nr. 20) om anvendelse af visse aspekter af artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på Det Forenede Kongerige og på Irland)

(2015/C 065/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Queen, på vegne af: Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez og Natasha Caley McCarthy Rodriguez

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Konklusion

Såvel artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF som artikel 1 i protokol (nr. 20) om anvendelse af visse aspekter af artikel 26 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på Det Forenede Kongerige og på Irland skal fortolkes således, at de ikke tillader en medlemsstat i forfølgelsen af generalpræventive formål at pålægge en unionsborgers familiemedlemmer, der ikke er statsborgere i en medlemsstat, og som er indehavere af et gyldigt opholdskort udstedt i medfør af artikel 10 i direktiv 2004/38 af myndighederne i en anden medlemsstat, en pligt til i henhold til national ret at være i besiddelse af en indrejsetilladelse, såsom EØS-familietilladelsen, for at kunne indrejse på dens område.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 2014 — LVP NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien)

(Sag C-306/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles markedsordning — bananer — importordning — anvendelige toldsatser)

(2015/C 065/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LVP NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Bestemmelserne i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, som er opført i bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (WTO), som blev undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986 -1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence, kan ikke skabe rettigheder for borgerne, som disse kan påberåbe sig direkte for en national ret for at modsætte sig anvendelse af toldsatsen på 176 EUR/ton, der blev fastsat i artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1964/2005 af 29. november 2005 om toldsatser for bananer.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. december 2014 — FOA, på vegne af Karsten Kaltoft mod Kommunernes Landsforening (KL), på vegne af Billund Kommune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Retten i Kolding, Civilretten — Danmark)

(Sag C-354/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — afskedigelse — begrundelse — arbejdstagerens fedme — generelt forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme — findes ikke — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — spørgsmålet, om der foreligger et »handicap«)

(2015/C 065/09)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Retten i Kolding, Civilretten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fag og Arbejde (FOA), på vegne af Karsten Kaltoft

Sagsøgt: Kommunernes Landsforening (KL), på vegne af Billund Kommune

Konklusion

- 1) EU-retten skal fortolkes således, at den ikke fastsætter et generelt princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af fedme i sig selv med hensyn til beskæftigelse og erhverv.
- 2) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at en arbejdstagers fedme udgør et »handicap« som omhandlet i direktivet, når denne tilstand indebærer en begrænsning som følge af bl.a. fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige fod med andre arbejdstagere. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt i hovedsagen.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — International Stem Cell Corporation mod Comptroller General of Patents og Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-364/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 98/44/EF — artikel 6, stk. 2, litra c) — retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser — partenogenetisk aktivering af ægceller — produktionen af menneskelige embryonale stamceller — patenterbarhed — udelukkelse af »anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål« — begreberne »menneskeligt embryo« og »organisme, der kan udløse en proces for udvikling af et menneske«)

(2015/C 065/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: International Stem Cell Corporation

Sagsøgte: Comptroller General of Patents og Designs and Trade Marks

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser skal fortolkes således, at en ubefrugtet menneskelig ægcelle, der er stimuleret til deling og videreudvikling gennem partenogenese, ikke udgør et »menneskeligt embryo« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i denne bestemmelse, hvis den i lyset af den aktuelle videnskabelige viden ikke som sådan har en iboende evne til at udvikle sig til et menneske, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2014 — Sophia Marie Nicole Sanders, ved Marianne Sanders, mod David Verhaegen (sag C-400/13) og Barbara Huber mod Manfred Huber (sag C-408/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf og Amtsgericht Karlsruhe — Tyskland)

(Forenede sager C-400/13 og C-408/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — samarbejde på det civilretlige område — forordning nr. 4/2009 — artikel 3 — kompetence til at træffe afgørelse i et søgsmål vedrørende underholdspligt over for en person, der er bosat i en anden medlemsstat — national lovgivning, der fastsætter kompetencekoncentration)

(2015/C 065/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf og Amtsgericht Karlsruhe

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sophia Marie Nicole Sanders ved Marianne Sanders (sag C-400/13) og Barbara Huber (sag C-408/13)

Sagsøgte: David Verhaegen (sag C-400/13) og Manfred Huber (sag C-408/13)

Konklusion

Artikel 3, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, som fastsætter en koncentration af de retlige kompetencer på området for grænseoverskridende underholdspligt til fordel for den ret i første instans, der er kompetent for appelinstansens sæde, medmindre denne regel medvirker til at virkeliggøre formålet om en hensigtsmæssig retspleje og beskytter de bidragsberettigedes interesser, idet den samtidig fremmer den effektive inddrivelse af sådanne bidrag, hvilket det imidlertid tilkommer de forelæggende retter at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Parker Hannifin Manufacturing Srl, tidligere Parker ITR Srl og Parker-Hannifin Corp.

(Sag C-434/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — det europæiske marked for pumpeslanger til brug på havet — flere på hinanden efterfølgende juridiske enheder — tilregnelser af den ulovlige adfærd — Rettens nedsættelse af bøden — fuld prøvelsesret)

(2015/C 065/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved S. Noë, V. Bottka og R. Sauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Parker Hannifin Manufacturing Srl, tidligere Parker ITR Srl og Parker-Hannifin Corp. (ved advokaterne F. Amato, F. Marchini Càmia og B. Amory)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom Parker ITR og Parker-Hannifin mod Kommissionen (T-146/09, EU:T:2013:258) ophæves for så vidt angår domskonklusionens punkt 1-3.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at den træffer afgørelse om sagens realitet.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. december 2014 — CA Consumer Finance mod Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, født Savary, Florian Bonato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance d'Orléans — Frankrig)

(Sag C-449/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — forbrugerkredit — direktiv 2008/48/EF — oplysningspligt forud for aftaleindgåelse — pligt til efterprøvning af låntagers kreditværdighed — bevisbyrde — bevismidler)

(2015/C 065/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance d'Orléans

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CA Consumer Finance

Sagsøgte: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, født Savary, Florian Bonato

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF skal fortolkes således at:
— de for det første er til hinder for en national lovgivning, hvorefter bevisbyrden for den manglende opfyldelse af de i artikel 5 og 8 i direktiv 2008/48 indeholdte forpligtelser hviler på forbrugeren, og

— de for det andet er til hinder for at retten på grund af en standardklausul skal lægge til grund, at forbrugeren har anerkendt den fuldstændige og korrekte opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler kreditgiveren forud for aftaleindgåelsen, idet denne klausul således medfører en omvendelse af bevisbyrden for opfyldelsen af de nævnte forpligtelser på en måde, der underminerer effektiviteten af de rettigheder, der følger af direktiv 2008/48.

- 2) Artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at den på den ene side ikke er til hinder for, at efterprøvelsen af forbrugers kreditværdighed alene sker på baggrund af oplysninger, som denne sidstnævnte er fremkommet med, på betingelse af, at disse oplysninger er fyldestgørende, og at simple erklæringer fra forbrugers side er vedlagt dokumentation, og at den på den anden side ikke pålægger kreditgiveren at foretage en systematisk efterprøvelse af rigtigheden af de oplysninger, forbrugeren fremkommer med.
- 3) Artikel 5, stk. 6, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at mens den ikke er til hinder for, at kreditgiveren giver fyldestgørende forklaringer til forbrugeren, inden denne har vurderet sidstnævntes finansielle situation og behov, kan det forekomme, at efterprøvelsen af forbrugers kreditværdighed gør det nødvendigt at tilpasse de fyldestgørende forklaringer, der er givet, hvilke skal gives til forbrugeren i rette tid, forud for underskrivelsen af kreditaftalen, idet dette dog ikke giver anledning til udarbejdelsen af et specifikt dokument.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 18. december 2014 — Generali-Providencia Biztosító Zrt mod
Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn))**

(Sag C-470/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — kontrakter, som ikke overskrider den tærskelværdi, der er fastsat i direktiv 2004/18/EF — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — anvendelighed — klar grænseoverskridende interesse — grunde til udelukkelse fra en udbudsprocedure — udelukkelse af en økonomisk aktør, der har begået en overtrædelse af de nationale konkurrenceregler, som er blevet fastslået ved en dom, der går mindre end fem år tilbage — lovlig — proportionalitet)

(2015/C 065/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Generali-Providencia Biztosító Zrt

Sagsøgt: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Konklusion

Artikel 49 TEUF og 56 TEUF er ikke til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, der udelukker en økonomisk aktør, som har begået en overtrædelse af konkurrenceretten, der er blevet fastslået ved en retskraftig dom, og for hvilken aktøren er blevet pålagt en bøde, fra at deltage i en udbudsprocedure.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Walter Larcher mod Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht — Tyskland)

(Sag C-523/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 45 TEUF — artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 — ydelser ved alderdom — princippet om forbud mod forskelsbehandling — arbejdstager, der i en medlemsstat har en aldersbetinget deltidsbeskæftigelse inden sin pensionering — hensyntagen hertil i forbindelse med tildeling af ret til alderspension i en anden medlemsstat)

(2015/C 065/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundessozialgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Walter Larcher

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

Konklusion

- 1) Princippet om ligebehandling, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, er til hinder for en medlemsstats bestemmelse, hvorefter tildeling af en alderspension efter aldersbetinget deltidsbeskæftigelse forudsætter, at den aldersbetingede deltidsbeskæftigelse udelukkende er udøvet i henhold til denne medlemsstats nationale bestemmelser.
- 2) Princippet om ligebehandling, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1992/2006, skal fortolkes således, at der med henblik på anerkendelsen i en medlemsstat af en aldersbetinget deltidsbeskæftigelse, der er udøvet i overensstemmelse med en anden medlemsstats lovgivning, skal foretages en sammenlignende undersøgelse af disse to medlemsstats betingelser for anvendelse af ordningerne for aldersbetinget deltidsbeskæftigelse med henblik på i hvert enkelt tilfælde at afgøre, om de identificerede forskelle kan hindre virkeliggørelsen af de legitime formål, der forfølges med denne første medlemsstats lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Mohamed M'Bodj mod État belge
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)**

(Sag C-542/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarter for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — artikel 28 — social bistand — artikel 29 — lægehjælp)

(2015/C 065/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed M'Bodj

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 28 og 29 i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarter for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, sammenholdt med direktivets artikel 2, litra e), og artikel 3, 15 og 18, skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke er forpligtet til at indrømme den ret til social bistand og lægehjælp, som disse artikler foreskriver, for en tredjelandsstatsborger, der har tilladelse til at opholde sig på denne medlemsstats område på grundlag af en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der i nævnte medlemsstat gives opholdstilladelse til en udlænding, som lider af en sygdom, der indebærer en reel risiko for udlændingens liv eller fysiske integritet eller en reel risiko for umenneskelig eller vanærende behandling, idet der ikke findes passende behandling i udlændingens hjemland eller i det tredjeland, hvor udlændingen tidligere opholdt sig, forudsat at nævnte udlænding ikke forsætligt nægtes plejeydelser i dette land.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. december 2014 — Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR) mod Comune di Quartu S. Elena (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari — Italien)

(Sag C-551/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/98/EF — artikel 15 — håndtering af affald — affaldsproducentens mulighed for selv at udføre affaldsbehandlingen — national gennemførelseslov, der er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft — udløb af gennemførelsesfristen — direkte virkning)

(2015/C 065/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR)

Sagsøgt: Comune di Quartu S. Elena

Konklusion

EU-retten og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gennemfører en af dette direktivs bestemmelser, men hvis ikrafttrædelse er undergivet vedtagelsen af en senere national retsakt, hvis denne ikrafttrædelse ligger efter udløbet af den gennemførelsesfrist, der er fastsat i direktivet.

Artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/98, sammenholdt med dette direktivs artikel 4 og 13, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter nogen mulighed for, at affaldsproducenter eller andre affaldsindehavere selv udfører affaldsbortskaffelsen og herved fritages for betaling af en kommunal afgift for affaldsbortskaffelse, for så vidt som denne lovgivning opfylder kravene i proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 377 af 21.12.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve mod Moussa Abdida (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-562/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — artikel 13 — retsmidler med opsættende virkning — artikel 14 — garantier i perioden frem til tilbagesendelsen — grundlæggende behov)

(2015/C 065/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Sagsøgt: Moussa Abdida

Konklusion

Artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning:

- som ikke fastsætter opsættende virkning for et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, som pålægger en tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom, at forlade en medlemsstats område, såfremt fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte denne tredjelandsstatsborger for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, og

- som ikke fastsætter, at denne tredjelandstatsborgers grundlæggende behov så vidt muligt dækkes med henblik på at sikre, at akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdommen faktisk kan ydes i den periode, hvor medlemsstaten er forpligtet til at udsætte udsendelsen af denne tredjelandstatsborger som følge af anvendelsen af dette retsmiddel.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. december 2014 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze mod Data Medical Service srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-568/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 92/50/EØF — artikel 1, litra c), og artikel 37 — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 8, første afsnit, og artikel 55 — begreberne »tjenesteyder« og »økonomisk aktør« — offentligt universitetshospital — foretagende, der er tildelt juridisk personlighed såvel som erhvervsmæssig og organisatorisk uafhængighed — virksomhed, som hovedsageligt ikke har gevinst for øje — institutionelt formål om at tilbyde sundhedsydelser — mulighed for at tilbyde tilsvarende ydelser på markedet — adgang til at deltage i en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt)

(2015/C 065/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Sagsøgt: Data Medical Service srl

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra c), i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler er til hinder for en national lovgivning, der udelukker et offentligt hospital såsom det i hovedsagen omhandlede fra at deltage i procedurer for tildeling af offentlige kontrakter på grund af dets egenskab af offentligt økonomisk foretagende, såfremt og i det omfang det er tilladt dette foretagende at virke på markedet i overensstemmelse med dets institutionelle og vedtægtsmæssige formål.
- 2) Bestemmelserne i direktiv 92/50, og navnlig de generelle principper om fri konkurrence, om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet, som ligger til grund for dette direktiv, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der tillader et offentligt hospital såsom det i hovedsagen omhandlede, der deltager i et udbud, at afgive et bud, der ikke kan imødegås af nogen konkurrence som følge af den offentlige finansiering, som dette hospital modtager. I forbindelse med kontrollen på grundlag af dette direktivs artikel 37 af, om et bud er unormalt lavt, kan den ordregivende myndighed dog tage hensyn til, om et sådant foretagende modtager en offentlig finansiering, i forhold til muligheden for at afvise dette bud.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2014 — Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao) mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-599/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 4 — Unionens almindelige budget — forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 — artikel 53b, stk. 2 — beslutning 2004/904/EF — Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010 — artikel 25, stk. 2 — retsgrundlag for forpligtelsen til at inddrive et tilskud i tilfælde af uregelmæssigheder)

(2015/C 065/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Somalische Vereniging Amsterdam en Omgeving (Somvao)

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Artikel 53b, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13. december 2006, skal fortolkes således, at denne bestemmelse — i tilfælde af manglende retsgrundlag i henhold til national ret — udgør et retsgrundlag for, at de nationale myndigheder til ugunst for modtageren kan ændre et tilskudsbeløb ydet af Den Europæiske Flygtningefond inden for rammerne af delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne og inddrive dette tilskudsbeløb hos modtageren. Det tilkommer den forelæggende ret under hensyn til støttemodtagerens og den nationale myndigheds handlinger at vurdere, om retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, således som disse principper fortolkes i EU-retten, er blevet iagttaget i forbindelse med kravet om tilbagebetaling.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-639/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2006/112/EF — moms — reduceret sats — varer til brandbeskyttelse)

(2015/C 065/21)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Lozano Palacios og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96-98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, idet den har anvendt en reduceret merværdiafgiftssats på leveringer af varer til brandbeskyttelse som opregnet i bilag nr. 3 til lov af 11. marts 2004 om afgift på varer og tjenesteydelser.

- 2) Republiken Polen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2014 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-640/13) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — tilbagebetaling af skat, der i henhold til EU-retten er opkrævet uretmæssigt — national lovgivning — reduktion med tilbagevirkende kraft af forældelsesfristen for de retsmidler, der finder anvendelse — effektivitetsprincippet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2015/C 065/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved J. Beeko, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEU, idet det har vedtaget en lovbestemmelse som artikel 107 i Finance Act 2007, som med tilbagevirkende kraft, og uden hverken at give forudgående meddelelse herom eller at fastsætte en overgangsordning, har begrænset de skattepligtige personers ret til tilbagebetaling af skatter, som er opkrævet i strid med EU-retten.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. december 2014 — Agrocaramulo — Empreendimentos Agro-Pecuários do Caramulo SA mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu — Portugal)

(Sag C-70/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel — Rådets forordning (EØF) nr. 3846/87 — landbrug — fælles markedsordning — eksportrestitutioner — fjerkrækød — »udsætterhøns« — nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter — klassificering)

(2015/C 065/23)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrocaramulo — Empreendimentos Agro-Pecuários do Caramulo SA

Sagsøgt: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Konklusion

Bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 af 17. december 1987 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutter for landbrugsprodukter, som senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2091/2005 af 15. december 2005, skal fortolkes således, at æglæggende høns, der slagtes ved læggeperiodens afslutning, hvor deres knogler er fuldstændig forbenede, benævnt »udsætterhøns«, ikke henhører under varebeskrivelsen »I andre tilfælde«, der er anført under varekode 0207 12 10 9900 og 0207 12 90 9190, som er angivet i dette bilag.

(¹) EUT C 135 af 5.5.2014.

Domstolens kendelse (Femte) af 11. december 2014 — Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-99/14 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — afgørelse 2010/787/EU — Statsstøtte til fremme af lukning af urentable kulminer — betingelser for at anse denne støtte for forenelig med det indre marked — Domstolens procesreglement artikel 181)

(2015/C 065/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (ved solicitor K. Dasai og abogada S. Cisnal de Ugarte)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, É. Gippini Fournier og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EUT C 112 af 14.4.2014.

Appel iværksat den 30. juli 2014 af Compagnie des bateaux mouches SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 21. maj 2014 i sag T-553/12 — Compagnie des bateaux mouches SA mod Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-368/14 P)

(2015/C 065/25)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Compagnie des bateaux mouches SA (ved avocat E. Piwnica)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Ved kendelse afsagt af Domstolen (Sjette Afdeling) den 11. december 2014 har Domstolen forkastet appellen og tilpligtet Compagnie des bateaux mouches SA at bære sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Münster (Tyskland) den 12. november 2014 — Klausner Holz Niedersachsen GmbH mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-505/14)

(2015/C 065/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Klausner Holz Niedersachsen GmbH

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielt spørgsmål

Kræver EU-retten, navnlig artikel 107 TEUF og 108 TEUF (henholdsvis artikel 87 EF og 88 EF) og effektivitetsprincippet, at der i en civilretlig tvist om gennemførelse af en civilretlig kontrakt, der yder støtte, ses bort fra en retskraftig, civilretlig anerkendelsesdom, der er afsagt i samme sag, hvilken dom bekræfter, at den civilretlige kontrakt fortsat består, uden at der herved er taget stilling til bestemmelserne om støtte, hvis gennemførelsen af kontrakten efter national ret ikke kan afværges på anden måde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 13. november 2014 — P mod M

(Sag C-507/14)

(2015/C 065/27)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: P

Sagsøgt: M

Præjudicielt spørgsmål

Når der i en medlemsstat er blevet indledt en sag om forældreansvar, og der forelå en anden sag med samme genstand og grundlag, der processuelt var blevet indledt på et tidligere tidspunkt i en anden medlemsstat, og som i mellemtiden var blevet udsat efter anmodning fra sagsøgeren i den pågældende sag, uden at sagsøgte var blevet indkaldt, kendte til sagen eller på nogen måde havde deltaget i den, og udsættelsen var i kraft, da denne sagsøgte indledte førstnævnte sag, skal den sag, som var blevet udsat, da på baggrund af bestemmelserne i artikel 16, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ af 27. november 2003 og med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 19, stk. 2, anses for indledt først?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Sag anlagt den 14. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern**(Sag C-515/14)**

(2015/C 065/28)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Tserepa-Lacombe og D. Martin)

Sagsøgt: Republikken Cypern

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 og artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, fordi den ikke med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004 har ophævet alderskriteriet i artikel 27 i pensionsloven (L. 97(1)97), og som bevirker, at denne artikel bliver uforenlig med de ovennævnte bestemmelser, da det afholder arbejdstagere fra at forlade deres land for at tage arbejde i en anden medlemsstat, en EU-institution eller en anden international organisation, og fordi det medfører en ulige behandling mellem på den ene side vandrende arbejdstagere, herunder dem, der arbejder i EU-institutioner eller en anden international organisation, og på den anden side de tjenestemænd, der udelukkende har udøvet beskæftigelse i Cypern.
- Republikken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har nedlagt påstand om at det fastslås, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 og artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, fordi den ikke med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004 har ophævet det alderskriterium, der er indeholdt i artikel 27 i lov L. 97(1)97, og som bevirker, at denne artikel bliver uforenlig med de ovennævnte bestemmelser, da det afholder arbejdstagere fra at forlade deres land for at tage arbejde i en anden medlemsstat, en EU-institution eller en anden international organisation, og fordi det medfører en ulige behandling mellem vandrende arbejdstagere, herunder dem, der arbejder i EU-institutioner, og tjenestemænd, der udelukkende har udøvet beskæftigelse i Cypern. De cypriotiske retsfor skrifter, navnlig artikel 27 i pensionslov (L. 97(1)97), fører til en forskelsbehandling mellem tjenestemænd ved den nationale forvaltning og tjenestemænd, der arbejder ved internationale organisationer i en anden medlemsstat eller ved Den Europæiske Union, fordi det kun er arbejdstagere, der udelukkende har udøvet beskæftigelse i Cypern, der, hvis de forlader statens tjeneste, kan påberåbe sig artikel 24 og 25 i pensionsloven og kan bevare deres pensionsrettigheder, også selv om de ikke opfylder alderskriteriet på 45 eller 48 år. Derimod kan arbejdstagere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed, ikke påberåbe sig disse artikler og de vil følgelig miste deres pensionsrettigheder.

Derudover hindrer den omtvistede artikel i pensionsloven arbejdskraftens frie bevægelighed, da den fratager arbejdstagerne muligheden for at kumulere alle bidragsperioder, og ikke sikrer en ensartethed i de vandrende arbejdstageres karriere med henblik på pension. Anvendelsen af denne lov betyder, at en ansat, der frivilligt forlader Cyperns offentlige forvaltning for at arbejde ved internationale organisationer i en anden medlemsstat, og som alt efter det foreliggende tilfælde ikke opfylder alderskriteriet på 45 eller 48 år, kun modtager en engangsbetaling og mister sine pensionsrettigheder i henhold til pensionslovens artikel 27, stk. 1, litra b), selv om den pågældende har opfyldt betingelsen om at der skal indbetales bidrag i mindst fem år.

Herudover indeholder lov (L. 31(I)/2012), der alene regulerer muligheden for overførsel af pensionsrettigheder fra og til Den Europæiske Unions pensionsordning, ingen bestemmelse om pensionsrettigheder for tjenestemænd, der forlader Cyperns offentlige forvaltning for at tiltræde en stilling ved Den Europæiske Union, men som i sidste ende beslutter sig for ikke at overføre deres pensionsrettigheder i henhold til artikel 11 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Disse tjenestemænd mister deres pensionsrettigheder, hvis de frivilligt har forladt den offentlige forvaltning og ikke opfylder alderskriteriet.

I øvrigt finder lov af 2011 om pensionsydelse til tjenestemænd og den offentlige tjeneste, herunder lokale myndigheder (generelle bestemmelser) (L. 113[I]2011), kun anvendelse på nyansatte tjenestemænd, der tiltrådte deres stilling den 1. oktober 2011, som er tidspunktet for den ovennævnte lovs ikrafttræden, eller senere, således at forskelsbehandlingen på grund af alder fortsat finder anvendelse for dem, der er omfattet af pensionslov (L.97(I)1997).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19. november 2014
— Sparkasse Allgäu mod Finanzamt Kempten**

(Sag C-522/14)

(2015/C 065/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sparkasse Allgäu

Sagsøgt: Finanzamt Kempten

Præjudicielt spørgsmål

Er etableringsfriheden (artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, tidligere artikel 43 [i traktaten om oprettelse] af De Europæiske Fællesskaber) til hinder for en ordning i en medlemsstat, hvorefter et kreditinstitut med hjemsted i den pågældende stat, når en indenlandsk arvelader afgår ved døden, også skal underrette den skattemyndighed, der er ansvarlig for forvaltningen af arveafgiften i indlandet, om arveladerens formueaktiver, der opbevares eller forvaltes i en ikke-selvstændig filial af kreditinstituttet i en anden medlemsstat, når der i den anden medlemsstat ikke gælder nogen tilsvarende underretningspligt og kreditinstitutter i denne medlemsstat er omfattet af regler om bankhemmelighed under strafansvar?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den
24. november 2014 — YARA Brunsbüttel GmbH mod Hauptzollamt Itzehoe**

(Sag C-529/11)

(2015/C 065/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YARA Brunsbüttel GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Itzehoe

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1 i direktiv 2003/96/EF ⁽¹⁾ til hinder for, at en medlemsstat indrømmer afgiftslettelse for energiprodukter, der anvendes til termisk behandling af udledningsluft, eller gælder direktivet i henhold til artikel 2, stk. 4, litra b), andet led, i direktiv 2003/96/EF ikke for disse energiprodukter, idet anvendelsen til termisk behandling af udledningsluft er et andet formål end anvendelse som motorbrændstof og brændsel til opvarmning, og der derfor er tale om dobbelt anvendelse af energiprodukter som omhandlet i denne bestemmelse?

- 2) Er det i givet fald kun tilladt at indrømme en afgiftslettelse for energiprodukter, der anvendes til termisk behandling af udledningsluft, hvis energiprodukterne inden for rammerne af den termiske behandling af udledningsluft også indgår som råstoffer, grundstoffer eller hjælpestoffer i et produkt, der opstår ved behandlingen af udledningsluft?
- 3) Er det udelukket at indrømme en afgiftslettelse for energiprodukter, der anvendes til termisk behandling af udledningsluft, hvis den termiske energi, der frigøres ved behandlingen af udledningsluften, delvis også anvendes som brændsel til opvarmning eller tørring? Er afgiftslettelsen i givet fald også udelukket, hvis der skal bruges mindre energi til opvarmningen eller tørringen end den energi, der findes i udledningsluften, og som frigøres ved den termiske behandling heraf?

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 24. november 2014 — Toorank Productions BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-532/14)

(2015/C 065/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Toorank Productions BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter KN-pos. 2206 en drikkevare med et alkoholindhold udtrykt i volumen på 13,4, der er fremstillet derved, at en ved gæring af æblekoncentrat fremkommet alkoholholdig og rensat basisdrikkevare med betegnelsen »Ferm Fruit« blandes med sukker, aromastoffer, farve- og smagsstoffer, fortykkelsesmidler, konserveringsmidler og destilleret alkohol, således at den destillerede alkohol med hensyn til volumen i procent ikke udgør mere end 49 % af denne drikkevares alkoholindhold, mens 51 % heraf består af alkohol fremkommet ved gæring? I benægtende fald, skal KN-underposition 2208 70 fortolkes således, at en sådan drikkevare skal tilføres som likør i denne underposition?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 24. november 2014 — Toorank Productions BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-533/14)

(2015/C 065/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Toorank Productions BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal KN-pos. 2206 fortolkes således, at den omfatter en drikkevare med betegnelsen »Ferm Fruit«, der er fremstillet ved gæring af æblekoncentrat, og som også bruges som basisdrikkevare ved fremstillingen af diverse andre drikkevarer, har et alkoholindhold udtrykt i volumen på 16 og efter rensning (herunder ultrafiltrering) er neutral med hensyn til farve, duft og smag og ikke er tilsat destilleret alkohol? I benægtende fald, skal KN-pos. 2208 da fortolkes således, at den omfatter en sådan drikkevare?
- 2) Skal KN-pos. 2206 fortolkes således, at den omfatter en drikkevare med et alkoholindhold udtrykt i volumen på 14, som er fremkommet ved at blande den i spørgsmål 1 nævnte (basis)drikkevare med sukker, aromastoffer, farve- og smagsstoffer, fortykkelses- og konserveringsmidler, og som ikke er tilsat destilleret alkohol? I benægtende fald, skal KN-pos. 2208 da fortolkes således, at den omfatter en sådan drikkevare?

Appel iværksat den 1. december 2014 af Holcim (Romania) SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-317/12, Holcim (Romania) SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-556/14 P)

(2015/C 065/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Holcim (Romania) SA (ved lawyer L. Arnauts)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 18. september 2014 i sag T-317/12, Holcim (Romania) SA mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sag T-317/12 for Retten og i forbindelse med sagen for Domstolen.
- Sagen hjemvises til Retten.

Subsidiært gives appellanten medhold i de for Retten nedlagte påstande:

- Det fastslås, at EU i henhold til artikel 256 TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF er ansvarlig for Europa-Kommissionens adfærd med hensyn til det tab, som appellanten har lidt som følge af tyveriet af 1 000 000 emissionskvoter.
- EU tilpligtes at betale appellanten markedsværdien af de stjålne emissionskvoter, der ikke måtte være tilbagegivet på datoen for den endelige dom, til markedsprisen på datoen for tyveriet med tillæg af renter på 8 % p.a. fra den 16. november 2010.
- Den Europæiske Union tilpligtes følgelig foreløbigt at betale appellanten et beløb på 1 EUR.
- Parterne tilpligtes at opnå enighed om erstatningsbeløbet og/eller skadelidte tilpligtes at bevise det endelige omfang af dennes lidte tab inden tre måneder efter delafgørelsen.
- Det fastslås, at dommen er eksigibel.

Under alle omstændigheder:

— Tilpligtes EU at betale sagen omkostninger.

— Fastslås det, at dommen er eksigibel.

Anbringender og væsentligste argumenter

I forordning nr. 2216/2004 af 21. december 2004 »om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF⁽²⁾«⁽³⁾, har Kommissionen opstillet et standardiseret system af nationale registre (EU-ETS) med henblik på at spore og sikre udleveringen, erhvervelsen, overdragelsen og annulleringen af EU-emissionskvoter (kvoter, der giver tilladelse til at udlede en bestemt mængde drivhusgasser inden for rammerne af de internationale aftaler om nedsættelse heraf). De nationale registre er forbundet med og overvåget af en central administrator ved Europa-Kommissionen, der kaldes Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal (CITL).

Adskillige nationale registre i EU-ETS er blevet angrebet af it-kriminelle. Den 16. november 2010 blev der ulovligt opnået adgang til Holcim (Romania)'s EU-ETS-konti. Ved en række operationer udført af uautoriserede personer, blev der overført 1 600 000 EU-emissionskvoter til to udenlandske conti, hvoraf kun 600 000 blev genfundet takket være en indgriben fra Det Nationale Rumænske Register (NEPA). Dette udgør et tab på omkring 15 000 000 EUR, idet Holcim (Romania) på grund af Kommissionens holdning ikke var i stand til at genfinde de resterende stjålne emissionskvoter.

Kommissionen afviste konsekvent (i), at blokere de stjålne emissionskvoter, selv om de hver især havde et individuelt nummer og nemt kan spores på et hvilket som helst tidspunkt inden for EU-ETS, og (ii) at oplyse, på hvilke conti og/eller i hvilke nationale registre de befinder sig med henblik på at gøre det muligt for Holcim at anlægge sag i den eller de berørte medlemsstater. Europa-Kommissionen pålagde også de nationale registre at indtage den samme holdning i medfør af tavshedspligten.

Påstanden om erstatning mod Den Europæiske Union i henhold til artikel 21 i protokollen vedrørende statuten for Domstolen og artikel 256 TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF, som blev forkastet af Retten i dommen af 18. september 2014, er støttet:

Første anbringende: på Den Europæiske Unions ansvar for Europa-Kommissionens ulovlige afgørelser, der består i:

- i. en fejlagtig fortolkning af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 2216/2004 af 21. december 2004 »om et standardiseret og sikkert registersystem i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 280/2004/EF«,
- ii. en tilsidesættelse af artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF »om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF« og
- iii. tilsidesættelser af flere generelle retsprincipper (proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, pligten til at udvise omhu og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse med hensyn til ejendomsrettigheder), da den besluttede ikke at videregive eller tillade videregivelse af stedet for stjålne EU-emissionskvoter inden for rammerne af Den Europæiske Unions ordning for handel med emissioner (EU-ETS).

Andet anbringende: på Den Europæiske Unions ansvar for ulovlig gennemførelse af artikel 19 og 20 i direktiv 2003/87 og Europa-Kommissionens forordning nr. 2216/2004 med hensyn til sikkerheden, fortroligheden og funktionen af EU-ETS.

Tredje anbringende: på Den Europæiske Unions ansvar for lovlige handlinger, der rammer en særlig kategori af erhvervsdrivende uforholdsmæssigt hårdt i forhold til andre erhvervsdrivende (usædvanligt tab), og som overskrider grænserne for, hvilke risici, der knytter sig til økonomisk virksomhed inden for det pågældende område (særligt tab), uden at den retsakt, som lå til grund for det påberåbte tab, er begrundet i en almindelig økonomisk interesse.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11.2.2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (EUT L 49, s. 1).
- ⁽³⁾ EUT L 386, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 5. december 2014,
Caner Genc mod Udlændingenævnet**

(Sag C-561/14)

(2015/C 065/34)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: Caner Genc

Sagsøgte: Udlændingenævnet

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal stand still-bestemmelsen i artikel 13 i den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse 1/80 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen og/eller stand still-bestemmelsen i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970, som bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 ⁽¹⁾ af 19. december 1972, forstås sådan, at nye og skærpede betingelser for adgangen til familiesammenføring for familiemedlemmer, der ikke er økonomisk aktive, herunder mindreårige børn, til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som har bopæl og opholdstilladelse i en medlemsstat, er omfattet af stand still-forpligtelsen, når henses til:
 - EU-Domstolens fortolkning af stand still-bestemmelserne i navnlig dom af 18. juni 2007 i sag C-325/05 Derin, dom af 19. juli 2012 i sag C-451/11 Dülger, dom af 8. december 2011 i sag C-371/08 Ziebell (Store Afdeling) og dom af 24. september 2013 i sag C-221/11 Demirkan (Store Afdeling),
 - formålet med og indholdet af Ankara-aftalen som fortolket i navnlig Ziebell- og Demirkan-dommene, også henset til
 - den omstændighed, at aftalen og de hertil knyttede protokoller, afgørelser mv. ikke indeholder bestemmelser om familiesammenføring og
 - den omstændighed, at familiesammenføring inden for det daværende Fællesskab og nu Den Europæiske Union stedse har været reguleret ved sekundære retsakter, nu opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF ⁽²⁾)?
2. Ved besvarelsen af spørgsmål 1 bedes det oplyst om en eventuel afledt ret til familiesammenføring for familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, som bor og har opholdstilladelse i en medlemsstat, gælder for familiemedlemmer til tyrkiske arbejdstagere, jf. artikel 13 i afgørelse 1/80, eller om den kun gælder for familiemedlemmer til tyrkiske erhvervsdrivende, jf. artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen?
3. Hvis spørgsmål 1, jf. spørgsmål 2, besvares bekræftende bedes det oplyst, om stand still-bestemmelsen i artikel 13, stk. 1, i afgørelse 1/80 skal fortolkes sådan, at nye restriktioner, som er »begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet« (ud over det som nævnes i afgørelse 1/80 artikel 14) er lovlige?

4. Hvis spørgsmål 3 besvares bekræftende, bedes det oplyst:

- a) Efter hvilke retningslinjer restriktionstesten og proportionalitetsvurderingen skal foretages. Det bedes herunder oplyst, om der skal følges samme principper som i EU-Domstolens praksis om familiesammenføring i forbindelse med EU borgeres fri bevægelighed, som baseres på opholdsdirektivet (direktiv 2004/38) og traktatens bestemmelser, eller om der skal anlægges en anden vurdering?
- b) Hvis der skal anlægges en anden vurdering end den, der følger af EU Domstolens praksis om familiesammenføring i forbindelse med EU-borgeres fri bevægelighed, bedes det oplyst, om der skal tages udgangspunkt i den proportionalitetsvurdering, som foretages i relation til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for familielivet i praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol — og hvis ikke, hvilke principper, der så skal følges?
- c) Uanset hvilken vurderingsmetode, der skal anvendes:

Kan en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 16 (tidligere § 9, stk. 13) – hvorefter det er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandsstatsborger og har opholdstilladelse og bor i Danmark, og dennes mindreårige barn, i tilfælde hvor barnet og det andet af barnets forældre er bosiddende i hjemlandet eller et andet land, at barnet har eller har mulighed for at opnå en sådan tilknytning til Danmark, at der er grundlag for en vellykket integration her i landet — anses for »begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet«?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2760 af 19. december 1972 om afslutning af tillægsprotokollen samt finansprotokollen, undertegnet den 23. november 1970, som er vedlagt aftalen om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om forholdsregler for deres ikrafttræden (EFT L 293, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EØS-relevant tekst) (EUT L 158, s. 77).

Appel iværksat den 11. december 2014 af Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. oktober 2014 i sag T-340/07 RENV: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-575/14 P)

(2015/C 065/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoros M. Sfyri, I. Ampazis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

- Principalt tilpligtes Kommissionen at yde appellanten erstatning for dennes tab som følge af Kommissionens manglende overholdelse af de aftalemæssige forpligtelser i forbindelse med udførelsen af aftalen EDC-53007 EEBO/27873 vedrørende projektet »e-Content Exposure and Business Opportunities«. Kommissionen tilpligtes nærmere bestemt at betale et beløb på 172 588,62 EUR, der svarer til de samlede omkostninger, som appellanten er blevet påført i forbindelse med de samlede arbejdsopgaver, som appellanten påtog sig inden aftalen blev bragt til ophør den 16. maj 2003, og som blev udført af appellanten i overensstemmelse med dennes aftalemæssige forpligtelser. Subsidiært i det tilfælde, at Domstolen finder, at appellanten var forpligtet til at indstille alle aktiviteter fra den 16. maj 2003, tilpligtes Kommissionen i det mindste at betale et beløb på 127 076,48 EUR, der svarer til de samlede omkostninger, som appellanten lovligt og i fuld overensstemmelse med aftalens bestemmelser er blevet påført eller har påtaget sig indtil denne dato.
- Kommissionen tilpligtes at betale for appellants retlige og andre omkostninger og udgifter, som er opstået i forbindelse med den oprindelige sag og den foreliggende appel, selv om den foreliggende appel måtte blive forkastet, såvel som omkostningerne i forbindelse med den foreliggende appel i det tilfælde, at appellen tages til følge.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har baseret appellen på den omstændighed, at Retten gengav de beviser, der forelå for den, urigtigt, idet den anlagde en urigtig fortolkning af bilag II »Almindelige betingelser« i aftalen EDC-53007 EEBO/27873, undergravede bevisværdien af den forelagte omkostningsoversigt og følgelig urigtigt vurderede, at de dokumenter, som appellanten havde fremlagt ikke var egnede og tilstrækkelige til at bevise, at de omkostninger, der var anført i disse dokumenter, faktisk var opstået ved gennemførelsen af projektet.

Appel iværksat den 18. december 2014 af Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. oktober 2014 i sag T-542/11, Alouminion mod Kommissionen

(Sag C-590/14 P)

(2015/C 065/36)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (ved advocati E. Bourtzalas, E. Salakà, Ch. Synodinos, Ch. Tagaras og A. Oikonomou)

De andre parter i appelsagen: Alouminion AE og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge.
- Den appellerede dom ophæves.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

1. Retlig fejl ved fortolkningen af artikel 108, stk. 3, TEUF, og af artikel 1, litra b) og c), i forordning nr. 659/59, for så vidt som det er fastslået, at forlængelse af støtte ikke uden videre udgør en ny støtte, men at kvalificeringen som sådan kræver en væsentlig ændring af støtten.
2. Retlig fejl, åbenbart urigtigt skøn og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår konklusionen om, at anvendelsen af den fordelagtige elpris i den omtvistede periode udgør en forlængelse af eksisterende støtte.
3. Åbenbar urigtig retsanvendelse og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder samt åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår konklusionen om, at støttens retlige og aftaleretlige grundlag forblev uændret.

4. Tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet den appellerede dom ikke præciserer, om betingelserne for kvalificeringen af en støtte som ny skal være opfyldt kumulativt, eller om kvalificeringen af en støtte som ny forudsætter en lovgivningsmæssig indgriben.
5. Tilsidesættelse af Rettens pligt til at tage stilling til de relevante argumenter, der er fremført for den, og tilsidesættelse af begrundelsespligten.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. december 2014 — Europa-Kommissionen mod
Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-453/12) ⁽¹⁾

(2015/C 065/37)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 379 af 8.12.2012.

RET TEN

Rettens dom af 14. januar 2015 — Abdulrahim mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-127/09 RENV) ⁽¹⁾

(Hjemvisning efter ophævelse — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — forordning (EF) nr. 881/2002 — indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende en person, som er opført på en liste opstillet af et FN-organ — opførelse af denne persons navn på listen i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 — annulationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålsfrist — overskridelse — undskyldelig vildfarelse — grundlæggende rettigheder — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — ret til respekt for ejendomsretten — ret til respekt for privat- og familieliv)

(2015/C 065/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Abdulbasit Abdulrahim (London, Det Forenede Kongerige) (ved P. Moser, QC, barrister E. Grieves og solicitors H. Miller og R. Graham)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan og G. Étienne, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved E. Paasivirta og G. Valero Jordana, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om delvis annulation af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan (EFT L 139, s. 9), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2008 af 22. december 2008 om 103. ændring af forordning nr. 881/2002 (EUT L 345, s. 60), eller af den sidstnævnte forordning, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels en påstand om erstatning for den skade, som angiveligt er forårsaget af disse retsakter.

Konklusion

- 1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2008 af 22. december 2008 om 103. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, annulleres, for så vidt som den vedrører Abdulbasit Abdulrahim.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger og betaler derudover de af Abdulbasit Abdulrahim afholdte omkostninger samt den af Rettens kasse forskudsvis udbetalte retshjælp.

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009.

Rettens dom af 14. januar 2015 — Veloss International og Attimedia mod Parlamentet(Sag T-667/11) ⁽¹⁾**(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — leveringer af oversættelsestjenester til græsk til Parlamentet — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — ansvar uden for kontraktforhold)**

(2015/C 065/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Veloss International (Bruxelles, Belgien) og Attimedia SA (Bruxelles) (ved advokat N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved P. López-Carceller, L. Darie og P. Biström, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Parlamentets afgørelse, der blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 18. oktober 2011, om at vælge sagsøgernes tilbud, som blev afgivet i forbindelse med udbudsprocedure EL/2011/EU vedrørende levering af oversættelsestjenester til græsk til Parlamentet (EUT 2011/S 56 090374), på andenpladsen samt af enhver hermed forbundet afgørelse, som Parlamentet måtte træffe, dels en påstand om erstatning for den skade, som sagsøgerne angiveligt er blevet påført.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse om at vælge det tilbud, som blev afgivet af Veloss International SA og Attimedia SA i forbindelse med udbudsprocedure EL/2011/EU vedrørende levering af oversættelsestjenester til græsk til Parlamentet, på andenpladsen annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 58 af 25.2012.

Rettens dom af 15. januar 2015 — Frankrig mod Kommissionen(Sag T-1/12) ⁽¹⁾**(Statsstøtte — støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder — omstrukturingsstøtte, som de franske myndigheder har til hensigt at yde til fordel for SeaFrance SA — kapitalforhøjelse og lån fra SNCF til SeaFrance — afgørelse, der fastslår, at støtten er uforenelig med det indre marked — begrebet statsstøtte — kriteriet om den private investor — rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder)**

(2015/C 065/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (først ved E. Belliard, G. de Bergues og J. Gstalter, derefter ved de Bergues, D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, B. Stromsky og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/397/EU af 24. oktober 2011 om statsstøtte SA 32600 (2011/C) — Frankrig — Støtte til SNCF's omstrukturering af SeaFrance SA (EUT 2012 L 195, s. 1)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 17.3.2012.

Rettens dom af 15. januar 2015 — Ziegler mod Kommissionen

(Forenede sager T-539/12 og T-150/13) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — konkurrence — markedet for internationale flyttetjenesteydelser i Belgien — flytninger for Unionens tjenestemænd og andre ansatte — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 101 TEUF — proformatilbud — omfanget af en institutions ansvar — retskraft — pligt til at udvise rettidig omhu — årsagsforbindelse)

(2015/C 065/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ziegler SA (Bruxelles, Belgien) og Ziegler Relocation SA (Bruxelles) (ved advokaterne J.-F. Bellis, M. Favart og A. Bailleux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og A. Bouquet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning for dels den angiveligt lidte skade som følge af vedtagelsen af Kommissionens beslutning K(2008) 926 endelig af 11. marts 2008 om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38 543 — Internationale flyttetjenesteydelser), dels den angiveligt lidte skade som følge af den fortsatte praksis med »proformatilbud« efter vedtagelsen af beslutning K(2008) 926 i perioden fra den 11. marts 2008 til den 1. januar 2014

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ziegler SA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med sag T-539/12.
- 3) Ziegler Relocation SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i forbindelse med sag T-150/13.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Rettens dom af 16. januar 2015 — Trentea mod FRA(Sag T-107/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesager — midlertidigt ansatte — ansættelse — afgørelse om afslag på en ansøgning og om udnævnelsen af en anden ansøger — anbringende, der fremføres for første gang under retsmødet — urigtig gengivelse af beviser — begrundelsespligt — indsigelse mod pålæggelse af sagsomkostninger)

(2015/C 065/42)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cornelia Trentea (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) (ved M. Kjørum, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 11. december 2012 af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling), Trentea mod FRA (F-112/10, Sml.Pers., EU:F:2012:179), med påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Cornelia Trentea bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013.

Rettens dom af 14. januar 2015 — dm-drogerie markt mod KHIM — V-Contact Kereskedelmi és Szolgáltató (CAMEA)(Sag T-195/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket CAMEA — ældre internationalt ordmærke BALEA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — mangel på lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 065/43)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne B. Beinert, O. Bludovsky og T. Strack)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Németh, P. Geroulakos og V. Melgar, som befuldmægtigede)

Den anden part/i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: V-Contact Kereskedelmi és Szolgáltató Kft (Szada, Ungarn) (ved advokat A. Krajnyák)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. januar 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 452/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem dm-drogerie markt GmbH & Co. KG og V-Contact Kereskedelmi és Szolgáltató Kft

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) dm-drogerie markt GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Rettens dom af 15. januar 2015 — MEM mod KHIM (MONACO)

(Sag T-197/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket »MONACO« — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 151, stk. 1, og artikel 154, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — delvist afslag på beskyttelse)

(2015/C 065/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marques de l'État de Monaco (MEM) (Monaco, Monaco) (ved advokat S. Arnaud)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 113/2012-4) vedrørende den internationale registrering af ordmærket »MONACO«, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Marques de l'État de Monaco (MEM) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Rettens dom af 14. januar 2015 — Gossio mod Rådet

(Sag T-406/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger over for personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — indefrysning af midler — magtfordrejning — åbenbart urigtigt skøn — grundlæggende rettigheder)

(2015/C 065/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marcel Gossio (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat S. Zokou)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og G. Étienne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation, dels af Rådets forordning (EF) nr. 560/2005 af 12. april 2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 95, s. 1), af Rådets afgørelse 2010/656/FUSP af 29. oktober 2010 om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 285, s. 28), og af Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/144/FUSP af 8. marts 2012 om gennemførelse af afgørelse 2010/656/FUSP (EUT L 71, s. 50), for så vidt som disse vedrører sagsøgeren, dels af Rådets afgørelse af 17. maj 2013 om at opretholde de restriktive foranstaltninger, som sagsøgeren er omfattet af.

Konklusion

- 1) Rådets gennemførelsesforordning 2014/271/FUSP af 12. maj 2014 om gennemførelse af afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 479/2014 af 12. maj 2014 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire annulleres, for så vidt som de vedrører Marcel Gossio.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Rettens dom af 14. januar 2015 — Melt Water mod KHIM (MELT WATER Original)

(Sag T-69/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket MELT WATER Original — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 065/46)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Research and Production Company »Melt Water« UAB (Klaipėda, Litauen) (ved advokat V. Viešūnaitė)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. november 2013 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 494/2013-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet MELT WATER Original som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Research and Production Company »Melt Water« UAB betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 14. januar 2015 — Melt Water mod KHIM (gengivelse af en gennemsigtig, cylinderformet flaske)

(Sag T-70/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et tredimensionalt varemærke — gengivelse af en gennemsigtig, cylinderformet flaske — absolut registreringshindring — manglende fornødne særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 065/47)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Research and Production Company »Melt Water« UAB (Klaipėda, Litauen) (ved advokat V. Viešūnaitė)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2013 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 481/2013-5) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på en gennemsigtig, cylinderformet flaske, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Research and Production Company »Melt Water« UAB betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens kendelse af 22. december 2014 — Al Assad mod Rådet

(Sag T-407/13) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — opførelse af en privatperson på listerne over omfattede personer — personligt forhold til medlemmer af regimet — ret til forsvar — retfærdig rettergang — begrundelsespligt — bevisbyrde — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet — ejendomsret — ret til privatlivets fred — retskraft — afvisning — åbenbart afvisningsgrundlag — søgsmål, der er retligt ugrundet)

(2015/C 065/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bouchra Al Assad (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne G. Karouni og C. Dumont)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Étienne og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af for det første Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 363/2013 af 22. april 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 111, s. 1, berigtigelse EUT 2013, L 127, s. 27), for det andet Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14), for det tredje Rådets forordning (EU) nr. 1332/2013 af 13. december 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 335, s. 3), for det fjerde Rådets afgørelse 2013/760/FUSP af 13. december 2013 om ændring af afgørelse 2013/255 (EUT L 335, s. 50), for det femte Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 578/2014 af 28. maj 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 160, s. 11) og for det sjette Rådets afgørelse 2014/309/FUSP af 28. maj 2014 om ændring af afgørelse 2013/255 (EUT L 160, s. 37), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listerne over de personer og enheder, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den vedrører annullation af Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien.
- 2) Sagen afvises, for så vidt som den vedrører annullation af Rådets forordning (EU) nr. 1332/2013 af 13. december 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, Rådets afgørelse 2013/760/FUSP af 13. december 2013 om ændring af afgørelse 2013/255 og Rådets afgørelse 2014/309/FUSP af 28. maj 2014 om ændring af afgørelse 2013/255.
- 3) Sagen afvises, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet, for så vidt som den vedrører annullation af såvel Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 363/2013 af 22. april 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien som Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 578/2014 af 28. maj 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien.
- 4) Bouchra Al Assad betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 344 af 23.11.2013.

Sag anlagt den 19. november 2014 — ANKO mod Kommissionen**(Sag T-768/14)**

(2015/C 065/49)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at det beløb på 377 733,93 EUR, som Kommissionen udbetalte til sagsøgeren for projektet POCEMON, svarer til de støtteberettigede udgifter, og at sagsøgeren derfor ikke er forpligtet til at tilbagebetale beløbet som værende modtaget uberettiget.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål vedrører Kommissionens ansvar i henhold til artikel 272 TEUF på grundlag af kontrakt nr. 216088 vedrørende gennemførelsen af projektet »Point Of Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases« (POCEMON). Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Kommissionen, selv om sagsøgeren har opfyldt sine egne kontraktforpligtelser, har begæret beløbene udbetalt til ANKO tilbagebetalt, for så vidt som de udgør ikke-støtteberettigede udgifter, hvilket er i strid med den pågældende kontrakt, princippet om god tro, forbuddet mod magtmisbrug og proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren har dermed *for det første* gjort gældende, at Kommissionen har påberåbt sig helt ubegrundede argumenter, som i hvert fald ikke er godtgjort, med henblik på at afvise næsten alle ANKO's udgifter som ikke-støtteberettigede og at begære beløbet udbetalt til ANKO for POCEMON-projektet tilbagebetalt. *For det andet* har Kommissionen ved at afvise 98,68 % af det skyldige bidrag, for så vidt som det ikke svarer til de støtteberettigede udgifter, som sagsøgeren skulle afholde i henhold til projektets krav, tilsidesat forbuddet mod magtmisbrug og proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 21. november 2014 — ANKO mod Kommissionen**(Sag T-771/14)**

(2015/C 065/50)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at det beløb på 296 149,77 EUR, som Kommissionen udbetalte til sagsøgeren for projektet DOC@HAND, svarer til de støtteberettigede udgifter, og at sagsøgeren derfor ikke er forpligtet til at tilbagebetale beløbet som værende modtaget uberettiget.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål vedrører Kommissionens ansvar i henhold til artikel 272 TEUF på grundlag af kontrakt nr. 508015 vedrørende gennemførelsen af DOC@HAND-projektet. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Kommissionen, selv om sagsøgeren har opfyldt sine egne kontraktforpligtelser, har begæret beløbene udbetalt til ANKO tilbagebetalt, for så vidt som de udgør ikke-støtteberettigede udgifter, hvilket er i strid med den pågældende kontrakt, princippet om god tro, forbuddet mod magtmisbrug og proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren har dermed *for det første* gjort gældende, at Kommissionen har påberåbt sig helt ubegrundede argumenter, som i hvert fald ikke er godtgjort, med henblik på at afvise næsten alle ANKO's udgifter som ikke-støtteberettigede og at begære beløbet udbetalt til ANKO for DOC@HAND-projektet tilbagebetalt. *For det andet* har Kommissionen ved at afvise 99,59 % af det skyldige bidrag, for så vidt som det ikke svarer til de støtteberettigede udgifter, som sagsøgeren skulle afholde i henhold til projektets krav, tilsidesat forbuddet mod magtmisbrug og proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 28. november 2014 — Rumænien mod Kommissionen**(Sag T-784/14)**

(2015/C 065/51)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved R. Radu, R. Hațieganu og A. Buzoianu, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse vedtaget ved skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 af 19. september 2014, hvorved Kommissionen pålagde Rumænien at stille et beløb på 14 883,79 EUR brutto til rådighed for EU-budgettet svarende til tabet af traditionelle egne indtægter, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører Kommissionens manglende kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse.

- EU-retten indeholder ingen bestemmelser, der tildeler Kommissionen kompetence til at pålægge en medlemsstat en forpligtelse til at betale et pengebeløb, der svarer til tab af EU's egne indtægter — et tab, der er indtrådt efter eftergivelsen af told besluttet af en anden medlemsstat, som havde ansvaret for vurdering, opkrævning og betaling af denne til EU's budget vedrørende traditionelle egne indtægter.

2. Andet anbringende vedrører en utilstrækkelig og upassende begrundelse af den anfægtede afgørelse.

- Den anfægtede afgørelse er ikke begrundet tilstrækkeligt og passende som krævet i henhold til artikel 296 TEUF. For det første anføres det ikke, hvilket retligt grundlag den anfægtede afgørelse er vedtaget i henhold til, og dette grundlag kan ikke udledes af de øvrige oplysninger i Kommissionens skrivelse. For det andet har Kommissionen ikke i den anfægtede afgørelse anført den retlige argumentation, der førte til, at Rumænien blev pålagt pligt til at betale erstatning for tabet af EU's traditionelle egne indtægter i forlængelse af en eftergivelse af nogle toldforpligtelser, der blev anmeldt af en anden medlemsstat.

3. Tredje anbringende vedrører det tilfælde, at Retten måtte finde, at Kommissionen har handlet inden for den kompetence, der er blevet tildelt den af traktaterne, Kommissionens tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af Rumæniens ret til forsvar.

- Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at handle med omhu og princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som den ikke foretog en omhyggelig undersøgelse af alle de oplysninger, den rådede over, og ikke anmodede om øvrige nødvendige oplysninger, inden den vedtog den anfægtede afgørelse. Kommissionen har ikke påvist en direkte årsagsforbindelse mellem de faktiske omstændigheder, som er foreholdt Rumænien, og tabet af EU's egne indtægter. Kommissionen har endvidere ikke begrundet det beløb, den har krævet af Rumænien, under henvisning til tolden for værdien af den omhandlede forsendelsestransaktion, men støttede sig udelukkende på den værdi, der blev eftergivet af Forbundsrepublikken Tyskland.
- Kommissionens handlemåde var ikke forudsigelig og gjorde det ikke muligt for Rumænien at udøve sin ret til forsvar.

4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

- De retsregler, i henhold til hvilke Kommissionen med den anfægtede afgørelse fastslog, at der forelå en betalingspligt, er ikke blevet identificeret og præciseret af Kommissionen, og anvendelsen af disse kunne ikke forudses af Rumænien. Den rumænske stat kunne inden modtagelsen af Kommissionens skrivelse hverken forudse eller kende til sin pligt til over for Kommissionen at stille de anmodede beløb, der svarede til tabet af EU's egne indtægter, til rådighed. Endvidere har Kommissionen ved at vedtage den anfægtede afgørelse og ved at pålægge Rumænien en betalingspligt fire år efter de faktiske omstændigheder fandt sted og på trods af Kommissionens påstande i forbindelse med dialogen med de rumænske myndigheder i denne periode krænket Rumæniens berettigede forventning, for så vidt angår den manglende pligt til at betale den omhandlede toldskyld og følgelig nogen som helst pligt vedrørende EU's budget.

Sag anlagt den 28. november 2014 — MPF Holdings mod Kommissionen**(Sag T-788/14)**

(2015/C 065/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MPF Holdings Ltd (St Helier, Jersey) (ved barristers D. Piccinin og E. Whiteford og solicitor E. Gibson-Bolton)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2014) 5083 endelig af 23. juli 2014 i sag SA.35980 (2014/N-2) — Det Forenede Kongerige, reform af elektricitetsmarkedet — kapacitetsmarked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen ulovligt fratog MPF dets ret til at deltage i den formelle undersøgelsesprocedure ved at undlade at indlede en formel undersøgelse i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i procedureforordningen, uagtet at kapacitetsmarkedet giver anledning til tvivl om dets forenelighed med det indre marked. Sagsøgeren har anført følgende:

- Den diskriminerende adgang til langfristede kontrakter kan ikke begrundes med en henvisning til det lovlige formål om at tilvejebringe den nødvendige mængde af produktionskapacitet.
- Kommissionen har undladt at foretage en fyldestgørende undersøgelse af de sandsynlige virkninger af den diskriminerende adgang til langfristede kontrakter på effektiviteten af kapacitetsmarkedet og på ejerne af eksisterende anlæg.
- Kommissionen har undladt at foretage en fyldestgørende undersøgelse af Det Forenede Kongeriges regerings påståede begrundelse for diskriminerende kontraktvarigheder, nemlig at uafhængige producenter, der er afhængige af projektf finansiering, kræver langfristede kontrakter.
- Kommissionen har undladt at begrunde eller at foretage en fyldestgørende undersøgelse af de sandsynlige virkninger af den diskriminerende sondring mellem pristager og prisfastsætter.

Sag anlagt den 5. december 2014 — AATC Trading mod KHIMI — El Corte Inglés (ALAIÑA PARIS)**(Sag T-794/14)**

(2015/C 065/53)

Stævningen affattet på fransk

Parter

Sagsøger: AATC Trading AG (Steinhausen, Schweiz) (ved advokat P. Lê Dai)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: AATC Trading AG

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »ALAÏA PARIS«, nr. 3 485 166

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. september 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1411/2013-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af regel 22, i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 4. december 2014 — Ogrodnik mod KHIM — Aviário Tropical (Tropical)

(Sag T-804/14)

(2015/C 065/54)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tadeusz Ogrodnik (Chorzów, Polen) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aviário Tropical, SA (Loures, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tadeusz Ogrodnik

Det omtvistede varemærke: Figurmærket i sort og hvid, der indeholder ordbestanddelen »Tropical« — EF-varemærke nr. 3 435 773

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1948/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Aviário Tropical, SA, for så vidt som sidstnævnte selskab intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 75, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. december 2014 — Portugal mod Kommissionen**(Sag T-810/14)**

(2015/C 065/55)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, J. Arsénio de Oliveira og S. Nunes de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Betalingsanmodningen fra Europa-Kommissionens Generalsekretariat, som blev meddelt ved skrivelse 2014D/14507 af 6. oktober 2014, erklæres ugyldig.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen uretmæssigt har tilegnet sig beføjelser, som henhører under Den Europæiske Unions retsinstanser, hvorfor der foreligger en kompetencemangel.
2. Andet anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne eller af retsakterne vedrørende deres gennemførelse, idet nævnte anmodning beror på en kunstig opdeling af de virkninger, der følger af Domstolens dom i sag C-292/11.
3. Tredje anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af retskraften, idet anmodningen er vedtaget i strid med traktaterne eller retsakterne vedrørende deres gennemførelse.
4. Fjerde anbringende om, at retssikkerhedsprincippet, princippet om stabiliteten i retsforhold og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, der er fastsat i EU-retten, ikke er overholdt.
5. Femte anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod dobbelt straf, som er til hinder for, at der med en ny individuel retsakt opnås det, som ikke kunne opnås tidligere ved annullerende retsakter.
6. Sjette anbringende om, at kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen ikke er overholdt, hvilket udgør en kompetencemangel, idet Kommissionen har forsøgt at begrænse medlemsstaternes beføjelse til at fastsætte en rimelig *vacatio legis*-periode.

Sag anlagt den 16. december 2014 — Liu mod KHIM — DSN Marketing (hylstre til bærbare computere)**(Sag T-813/14)**

(2015/C 065/56)

*Stævningen er affattet på: engelsk***Parter**

Sagsøger: Min Liu (Guangzhou, Kina) (ved advokaterne R. Bailly og S. Zhang)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DSN Marketing Ltd (Crawley, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: Min Liu

Det omtvistede design: EF-design 002044180-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. oktober 2014 af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1864/2013-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2245/2002.

Sag anlagt den 17. december 2014 — Closet Clothing mod KHIM — Closed Holding (CLOSET)

(Sag T-815/14)

(2015/C 065/57)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Closet Clothing Co. Ltd (Barnet, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor M. Elmslie)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Closed Holding AG (Hamborg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Closet Clothing Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »CLOSET« — registreringsansøgning nr. 10 802 891

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 423/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. december 2014 — BSCA mod Kommissionen**(Sag T-818/14)**

(2015/C 065/58)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Brussels South Charleroi Airport (BSCA) (Charleroi, Belgien) (ved advokat P. Frühling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den anfægtede afgørelses artikel 3, i det omfang Kommissionen har besluttet, at de foranstaltninger, som Belgien ulovligt har gennemført under tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som er til fordel for BSCA i henhold til underkoncessionsaftalen af 15. april 2002 mellem SOWAER og BSCA og tillæg nr. 3 af 29. marts 2002 til aftalen mellem regionen Vallonien og BSCA og i henhold til regionen Valloniens investeringsafgørelse af 3. april 2003, siden den 4. april 2014 har udgjort statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked ifølge den nævnte traktats artikel 107, stk. 1.
- Som følge heraf annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, 5 og 6.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger og udgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt påstand om delvis annulation af Kommissionens afgørelse K(2014) 6849 endelig af 1. oktober 2014 vedrørende de af Belgien til fordel for Brussels South Charleroi Airport (BSCA) og Ryanair gennemførte foranstaltninger (statsstøtte SA.14093 (C76/2002)), hvorved Kommissionen fandt, at de foranstaltninger, der var blevet gennemført i henhold til (i) den statslige underkoncessionsaftale af 15. april 2002, indgået mellem Société wallonne des aéroports (herefter »SOWAER«) og BSCA, (ii) tillæg nr. 3 af 29. marts 2002 til aftalen mellem regionen Vallonien og BSCA og (iii) regionen Valloniens investeringsafgørelse af 3. april 2003, udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked. Kommissionen har derfor krævet denne støtte tilbagebetalt.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og foretog et åbenbart urigtigt skøn ved fastsættelsen af tidspunktet for regionen Valloniens afgørelse om bevilling af støtten til BSCA.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke kunne agere på grund af forældelse, eftersom undersøgelsesproceduren vedrørende de omtvistede foranstaltninger blev indledt mere end ti år efter afgørelserne om bevilling af disse foranstaltninger.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er begået retlige og faktiske fejl, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn, og at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen har kvalificeret investeringerne og de større reparationer vedrørende systemet ILS (Instrument Landing System, instrumentlandings-system) og afmærkningerne af start- og landingsbanerne som værende økonomiske.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er begået en faktisk fejl, at der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn, og at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen har lagt til grund, at den ikke-økonomiske procentdel af de investeringsomkostninger, der er blevet afholdt til den nye lufthavn, kun var på 7 %.

5. Med det femte og det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik retlige og faktiske fejl og foretog åbenbart urigtige skøn ved fastlæggelsen af nettooutputs-værdierne af de omtvistede foranstaltninger.
6. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte begrundelsespligten og begik en retlig fejl ved fastlæggelsen af den tillægsafgift, der skal betales fra og med den 1. januar 2016, hvilket umuliggør enhver beregning af størrelsen af denne afgift.
7. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik retlige og faktiske fejl, foretog et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte begrundelsespligten ved undersøgelsen af det omhandlede marked og de påståede konkurrenceforvridninger mellem lufthavnen i Charleroi og lufthavnen Bruxelles National.
8. Med det niende anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 20. december 2014 — Delta Group agroalimentare mod Kommissionen

(Sag T-820/14)

(2015/C 065/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Delta Group agroalimentare Srl (Porto Viro, Italia) (ved advokat V. Migliorini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Skrivelsen fra Europa-Kommissionens generaldirektør for Landbrug og Udvikling af landdistrikterne, Jerry Plewa, Prot. SM/FUN S/2622874 af 28. juli 2014 til generaldirektøren for international politik og EU i Italiens land- og skovbrugsministerium, Felice Assenza, som blev sagsøgeren bekendt ved aktindsigt af 19. november 2014, erklæres ugyldig og annulleres, for så vidt som den afviser Italiens klage vedrørende sjette til niende støtteforanstaltning, som er begæret i henhold til artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og navnlig støtteforanstaltningerne til virksomheder til slagtning af dyr, der er slået ned ved gennemførelsen af de sundhedsmæssige foranstaltninger mod udbredelsen af fugleinfluenza, og de kommercielle tab som følge heraf. Endvidere annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1071/2014 af 10. oktober 2014 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for æg- og fjerkrækødsmarkedet i Italien, (EUT 11.10.2014) og erklæres ugyldig, for så vidt som den udelukker virksomheder til slagtning af dyr, der er slået ned ved gennemførelsen af de sundhedsmæssige foranstaltninger mod udbredelsen af fugleinfluenza, og de kommercielle tab som følge heraf, fra støtteforanstaltningerne vedtaget i henhold til artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 40, stk. 2, TEUF og navnlig af princippet om forbud mod forskelsbehandling, et åbenbart urigtigt skøn og magtfordrejning.
 - Det gøres i den forbindelse gældende, at eftersom de samme miljøsikkerhedsforanstaltninger, der har skadet opdrætningsstederne af æglæggende høns i Imola, Lugo, Mordano og Occhiobello, omfattet af støtteforanstaltningerne som omhandlet i forordning (EU) nr. 1071/2014, ligeledes har skadet sagsøgeren, der skulle få udleveret de dyr, som blev slået ned, med henblik på at slagte dem og videresælge dem til sine egne kunder, indebærer det forhold, at virksomheden, der med henblik på salg skulle få udleveret de ramte dyr, blev udelukket, og at alene virksomheden, som skulle have opdrættet dem, omfattes, at der foretages en ulovlig forskelsbehandling mellem de erhvervsdrivende i sektoren, hvilket er i strid med artikel 40, stk. 2, TEUF. Artikel 40, stk. 2, TEUF fastsætter i øvrigt udtrykkeligt »støtte til såvel produktion som afsætning af de forskellige varer«.

2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 220 i forordning (EU) nr. 308/2013.

- Det gøres i den forbindelse gældende, at artikel 220, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fastsætter støtteforanstaltninger for markedet for at tage hensyn til begrænsninger i handelen, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af udbredelsen af dyresygdomme. Den skade, som handelen påføres, udgør således det tab, der skal udbedres som led i foranstaltningerne omhandlet i artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og kan ikke anses for et indirekte tab i forhold til det tab, som rammer den tidligere fase af samhandelen (avlstab).

3. Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, navnlig artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

- Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionens afgørelse om at afvise Italiens begæring om i støtteforanstaltningerne at inkludere kommercielle virksomheder og kommercielle tab i nævnte litra a), er truffet uden en forudgående høring af udvalget for den fælles landbrugsmarkedsordning og dermed i strid med de væsentlige formforskrifter fastsat i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011, som finder anvendelse i henhold til artikel 229 i forordning (EU) nr. 1308/2013, som der for sit vedkommende er henvist til i samme forordnings artikel 220.

Sag anlagt den 20. december 2014 — Pollo Delta di Scabin Giancarlo og C. mod Kommissionen

(Sag T-821/14)

(2015/C 065/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pollo Delta di Scabin Giancarlo og C. Snc (Porto Viro, Italien) (ved advokat V. Migliorini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Skrivelsen fra Europa-Kommissionens generaldirektør for Landbrug og Udvikling af landdistrikterne, Jerry Plewa, Prot. SM/FUN S/2622874 af 28. juli 2014 til generaldirektøren for international politik og EU i Italiens land- og skovbrugsministerium, Felice Assenza, som blev sagsøgeren bekendt ved aktindsigt af 19. november 2014, erklæres ugyldig og annulleres, for så vidt som den afviser Italiens klage vedrørende sjette til niende støtteforanstaltning, som er begæret i henhold til artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og navnlig støtteforanstaltningerne til virksomheder til slagtning af dyr, der er slået ned ved gennemførelsen af de sundhedsmæssige foranstaltninger mod udbredelsen af fugleinfluenza, og de kommercielle tab som følge heraf. Endvidere annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1071/2014 af 10. oktober 2014 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for æg- og fjerkrækødsmarkedet i Italien, (EUT 11.10.2014) og erklæres ugyldig, for så vidt som den udelukker virksomheder til slagtning af dyr, der er slået ned ved gennemførelsen af de sundhedsmæssige foranstaltninger mod udbredelsen af fugleinfluenza, og de kommercielle tab som følge heraf, fra støtteforanstaltningerne vedtaget i henhold til artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-820/14, Delta Group agroalimentare mod Kommissionen.

**Sag anlagt den 19. december 2014 — Eveready Battery Company mod KHIM — Hussain m.fl.
(POWER EDGE)**

(Sag T-824/14)

(2015/C 065/61)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Eveready Battery Company, Inc. (St. Louis, De Forenede Stater) (ved advokat N. Hebeis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Imran Hussain m.fl. (Leeds, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Eveready Battery Company, Inc.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Power Edge« — registreringsansøgning nr. 9 108 705

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. oktober 2014 af Andet Appeldommer ved Harmoniseringskontoret (sag R 38/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. december 2014 — IREPA mod Kommissionen og Revisionsretten

(Sag T-825/14)

(2015/C 065/62)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura — IREPA Onlus (Salerno, Italien) (ved advokat F. Tedeschini)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Revisionsretten for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens debetnota nr. 3241411395 af 30. september 2014, hvorved IREPA blev anmodet at indbetale 458 347,35 EUR på Europa-Kommissionens bankkonto inden den 7. november 2014, annulleres.

- Europa-Kommissionens vejledning ref. Ares (2013) 2644562 af 12. juli 2013 og Den Europæiske Revisionsrets dertil vedhæftede rapport af 27. februar 2013, der indeholder en forhåndsmeddelelse om et tilbagebetalingskrav i forbindelse med det italienske dataindsamlingsprogram for 2010, annulleres.
- Europa-Kommissionens vejledning ref. Ares (2014) 2605588 af 6. august 2014, der indeholder en anden forhåndsmeddelelse om et tilbagebetalingskrav i forbindelse med det italienske dataindsamlingsprogram for 2010, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod Kommissionens klagepunkter, der bl.a. er fremført på grundlag af Revisionsrettens konklusioner, og som vedrører lovligheden af de udgifter, som sagsøgeren har haft til personale og til ekstern bistand i forbindelse med det nationale dataindsamlingsprogram på fiskeriområdet (år 2010), hvilke klagepunkter ligger til grund for kravet om tilbagebetaling af såvel Fællesskabets andel som den nationale andel.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Det første anbringende angående klagepunktet om »udgifter til personale« vedrører en tilsidesættelse og en forkert anvendelse af bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1078/2008 af 3. november 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 for så vidt angår de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt til indsamling og forvaltning af grunddata om fiskeri, og af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter og en tilsidesættelse og en forkert anvendelse af princippet om den berettigede forventning.
 - I denne henseende har sagsøgeren gjort gældende, at anmodningen om tilbagebetaling af de beløb, som vedrører »Staff Costs«, er retsstridig, idet de almindelige og abstrakte bestemmelser i bilag I til forordning (EF) nr. 1078/2008 skal fortolkes i forhold til de specifikke gennemførelsesfremgangsmåder i det nationale program.
 - Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Europa-Kommissionen i forbindelse med budgettet for 2009 godkendte de specifikke fremgangsmåder i det nationale program, hvorved der opstod en berettiget forventning om, at disse fremgangsmåder også ville være lovlige i 2010.
 - Også klagepunktet om, at der ikke blev gennemført nogen udbudsprocedure for tildelingen af opgaven med at indsamle data ved hjælp af spørgeskemaer, er retsstridigt, for så vidt som artikel 16, litra e), i direktiv 2004/18/EF fastsætter, at bestemmelserne om fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelseskontrakter ikke finder anvendelse på tjenesteydelser »om arbejdsaftaler«.
2. Det anbringende angående »udgifter til ekstern bistand« vedrører en tilsidesættelse og en forkert anvendelse af forordning (EF) nr. 1078/2008, artikel 16 i direktiv 2004/18/EF og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og en tilsidesættelse og en forkert anvendelse af princippet om den berettigede forventning.
 - Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at klagepunktet om, at der ikke blev gennemført nogen udvælgelsesprocedure i forbindelse med tildelingen af opgaven til selskabet Studio Nouvelle S.r.l., er i strid med artikel 16, litra f), i direktiv 2004/18/EF, i henhold til hvilken de pågældende tjenesteydelser er undtaget fra bestemmelserne om offentlige indkøb. IREPA har under alle omstændigheder gennemført en konkurrencefremmende procedure ved at invitere fem aktører i overensstemmelse med principperne for offentlige udbud.
 - Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at klagepunktet om, at der savnes oplysninger om den kontrol, som er foretaget med den af Studio Nouvelle S.r.l. leverede tjenesteydelse, er retsstridigt, da dette udgør en tilsidesættelse af artikel 14 i forordning (EF) nr. 199/2008, der ikke fastsætter nogen specifikke fremgangsmåder for kontrol, men disse er derimod anført i den af Europa-Kommissionen godkendte nationale plan, hvorved der er opstået en berettiget forventning om, at disse fremgangsmåder er lovlige.

- Sagsøgeren er af den opfattelse, at det var retsstridigt at opføre udgifter, som staten endnu ikke havde afholdt, i anmodningen om tilbagebetaling, for så vidt som de indberettede beløb blev modregnet i det nationale program 2009/2010 i overensstemmelse med det i artikel 7, 10 og 11 i forordning (EF) nr. 1078/2008 fastsatte, og for så vidt som Kommissionen selv havde godkendt en sådan indberetning for så vidt angår bilagene vedrørende 2008-programmet, hvorved der således opstod en berettiget forventning med hensyn til betalingen.

Sag anlagt den 23. december 2014 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-826/14)

(2015/C 065/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved Abogado del Estado M. Sampol Pucurull)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål omhandler Kommissionens afgørelse af 15. oktober 2014 (SA 35550 (2013/C) (ex 2013(NN)) vedrørende ordning om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1) og af artikel 296 TEUF, idet den anfægtede afgørelse er en akt, der formelt savner en begrundelse, og som ikke indeholder en bedømmelse af foranstaltningen i lyset af Rettens domme af 7. november 2014 (sag T-219/10 og sag T-399/11).
2. Andet anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den omhandlede ordning udgør en foranstaltning af generel karakter, som ikke er selektiv.
3. Tredje anbringende om, at der ikke er tale om ny støtte, hvoraf følger, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 13 i forordning nr. 659/1999.
4. Fjerde anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, sammenholdt med artikel 14 i forordning nr. 659/1999, og hvad angår det, som Kommissionen selv har anført i to tidligere afgørelser.

Sag anlagt den 29. december 2014 — Antrax It mod KHIM — Vasco Group (Radiatore)

(Sag T-828/14)

(2015/C 065/64)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Antrax It Srl (Resana, Italien) (ved advokat L. Gazzola)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vasco Group BVBA (Dilsen, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: Antrax It Srl

Det omtvistede design: EF-design for varerne »Radiatorer« — EF-design nr. 593959-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. oktober 2014 af Tredje Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1272/2013-3)

Påstande

- Den foreliggende sag forenes med den sag, der er anlagt af sagsøgeren til prøvelse af Harmoniseringskontorets afgørelse R 1273/2013-3, eftersom de er fuldstændig identiske.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som EF-design nr. 593959-0001 deri blev erklæret ugyldigt, fordi det ikke havde individuel karakter, og følgelig erklæres designet for gyldigt uden, at sagen for tredje gang hjemvises til Harmoniseringskontoret.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som Antrax IT s.r.l. blev tilpligtet at betale sagens omkostninger.
- Harmoniseringskontoret og Vasco Group BVBA tilpligtes in solidum at betale Antrax It s.r.l.'s omkostninger i den foreliggende sag.
- Vasco Group BVBA tilpligtes at betale de omkostninger, som Antrax It s.r.l. har afholdt i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret.
- Artikel 1d i forordning 216/96 og artikel 41 i Nice-chartret erklæres at være forskellige.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Nice-chartret.
- Tilsidesættelse af artikel 6, 61, 62 og 63 i forordningen om EF-design.

Sag anlagt den 29. december 2014 — Antrax It mod KHIM — Vasco Group (Radiatorer)

(Sag T-829/14)

(2015/C 065/65)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Antrax It Srl (Resana, Italien) (ved advokat L. Gazzola)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vasco Group BVBA (Dilsen, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede design: Antrax It Srl

Det omtvistede design: EF-design for »termosifon«-varer — EF-design nr. 593959-0002

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. oktober 2014 af Tredje Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1273/2013-3)

Påstande

- Den foreliggende sag forenes med den sag, der er anlagt af sagsøgeren til prøvelse af Harmoniseringskontorets afgørelse R 1272/2013-3, eftersom denne afgørelse er fuldstændig identisk med afgørelsen i den foreliggende sag.
- Den anfægtede afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret annulleres, for så vidt som EF-design nr. 593959-0002 deri blev erklæret ugyldigt, fordi det ikke havde individuel karakter, og følgelig erklæres designet for gyldigt uden at sagen for tredje gang hjemvises til Harmoniseringskontoret.
- Den anfægtede afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret annulleres, for så vidt som Antrax IT s.r.l. deri blev tilpligtet at betale sagens omkostninger
- Harmoniseringskontoret og Vasco Group BVBA tilpligtes in solidum at betale Antrax IT s.r.l. omkostninger, skadeserstatning og udgifter til juridisk bistand i forbindelse med den foreliggende sag.
- Vasco Group BVBA tilpligtes at betale Antrax IT s.r.l. omkostninger, skadeserstatning, herunder teknisk erstatning, og udgifter til juridisk bistand i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret, samt ethvert andet yderligere beløb i henhold til loven.
- Det fastslås, at artikel 1d i forordning nr. 216/96 ikke er forenelig med artikel 41 i Nice-chartret.

Søgsmålsgrunde

- Søgsmålsgrundene og væsentligste argumenter er de samme som er påberåbt i sag T-828/14.

Sag anlagt den 22. december 2014 — Alnapharm mod KHIM — Novartis (Alrexil)

(Sag T-839/14)

(2015/C 065/66)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Alnapharm GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland) (ved advokat H. Heldt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Novartis AG (Basel, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Alnapharm GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Alrexil« — registreringsansøgning nr. 10 306 249

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. oktober 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1723/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og sagen hjemvises til appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. december 2014 — International Gaming Projects mod KHIM — British Sky Broadcasting Group (Sky BONUS)**(Sag T-840/14)**

(2015/C 065/67)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: International Gaming Projects Ltd (Valletta, Malta) (ved advokat M. Garayalde Niño)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: International Gaming Projects Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »Sky BONUS« — varemærkeregistrering nr. 10 734 549

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2040/2013-4)

Påstande

- Delvis annullation af den anfægtede afgørelse og registrering af EF-varemærkeansøgning »Sky BONUS«
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), samt artikel 8, stk. 4 og 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. december 2014 — Airpressure Bodyforming mod KHIM (Slim legs by airpressure bodyforming)**(Sag T-842/14)**

(2015/C 065/68)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Airpressure Bodyforming GmbH (Berchtesgaden, Tyskland) (ved advokat S. Merz.)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Slim legs by airpressure bodyforming« — ansøgning nr. 12 533 709

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. oktober 2014 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1570/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. december 2014 — GRE mod KHIM (Mark1)

(Sag T-844/14)

(2015/C 065/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Tyskland) (ved advokaterne I. Memmler og S. Schulz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Mark1« — registreringsansøgning nr. 12 052 461

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. oktober 2014 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 648/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 29. december 2014 — Spokey mod KHIM — Leder Jaeger (SPOKEY)**(Sag T-846/14)**

(2015/C 065/70)

*Stævningen affattet på polsk***Parter***Sagsøger:* Spokey sp. z o.o. (Katowice, Polen) (ved advokat B. Matusiewicz-Kulig)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Leder Jaeger GmbH (Siegen, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Spokey sp. z o.o.*Det omtvistede varemærke:* EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SPOKEY« — EF-varemærke nr. 6 777 312*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 29. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 525/2014-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- I påkommende tilfælde ændres den anfægtede afgørelse, for så vidt som den angår visse varer i klasse 18.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af regel 50 i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 2. januar 2015 — Ipatau mod Rådet**(Sag T-2/15)**

(2015/C 065/71)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Vadzim Ipatau (Minsk, Hviderusland) (ved advokat M. Michalaukas)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse 2014/750/FUSP af 13. oktober 2014 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1159/2014 af 30. oktober 2014 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender, der i det væsentlige svarer til de anbringender, der er fremsat i sag T-693/13, Mikhalchanka mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2014 C 93, s. 25.

Sag anlagt den 6. januar 2015 — K-Swiss mod KHIM (Parallele striber på en sko)

(Sag T-3/15)

(2015/C 065/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: K-Swiss, Inc. (Westlake Village, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Niebel og M. Hecht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket (gengivelse af fem parallelle striber placeret på siden af en sportssko) — International registrerings nr. 932 758

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. oktober 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1093/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 76 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. januar 2015 — Beiersdorf mod KHIM (Q10)

(Sag T-4/15)

(2015/C 065/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Beiersdorf AG (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne A. Renck og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Q10« — registreringsansøgning nr. 11 480 837

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2050/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af art. 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af art. 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af art. 32, stk. 2 i forordning nr. 207/2009.
-

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 22. december 2014 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-140/14)

(2015/C 065/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at genoprette sagsøgerens karriere ved, fra den 1. marts 2005, at omplacere hende til en højere ansættelsesgruppe og påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 17. september 2014, fremsendt ved en skrivelse af 18. september 2014 og modtaget af sagsøgeren den 19. september 2014.
 - Kommissionen tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidt tab, som efter ret og billighed er opgjort til EUR 30 000.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA